Sfinții mucenici Teodota, Calinic și Serafima

(s.v. 29 iulie / s.n. 11 august)

Materiale despre Sfinții mucenici Teodota, Calinic și Serafima:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Teodota,-Calinic-%C8%99i-Serafima-(29-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Serafima

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Serafima

***

Sfânta Teodota a fost din cetatea Ciliciei, bine credincioasă, și se nevoia la poruncile lui Dumnezeu, învățându-și pruncii spre cunoștința dumnezeiască pe vremea când trăia și Sfânta muceniță Anastasia (22 decembrie). În timpul persecuției împotriva creștinilor declanșată de împăratul Dioclețian (284-305), a primit cununa muceniciei și Sfânta muceniță Teodota împreună cu cei trei fii ai ei (Evodiu, Ermogen și Calist) din porunca guvernatorului Nichita al Bitiniei. A fost îndemnată să jertfească idolilor, însă a refuzat și a mărturisit pe Mântuitorul Iisus Hristos.

***

Născut în Cilicia, crescut cu frică de Dumnezeu, Sfântul Calinic a fost povățuitor pentru sufletele multora dintre cei rătăciți, întorcându-i de la închinarea la idoli.

Din pricina acestui lucru, a fost pârât și adus la judecată la ighemonul Sacherdon. Condamnat să poarte încălțăminte de fier cu spini și să meargă până la cetatea Gangrei, a fost apoi băgat într-un cuptor cu foc și și-a dat sufletul în mâinile Domnului.

***

Sfânta Serafima a fost o fecioară din Antiohia. Ea a locuit în casa unei anume Sabina, soţia unui senator, pe care a convertit-o la credinţa creştină. Sfânta Serafima a luat cu cinste mucenicia în timpul împăratului Hadrian.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (iulie), ziua a douăzeci şi noua - Sfântul mucenic Calinic şi Sfânta muceniță Teodota (Minei) 7
Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Teodota 24
Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Calinic 32
Acatistul Sfântului mucenic Calinic 40
Acatistul Sfintei muceniţe Serafima, fecioara din Roma (29 iulie) 50
Imnografie 60
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Anastasia şi Teodotia şi a celor împreună cu ele 62
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Calinic 72
Sfântul Calinic din Gangra - drumul spre sfințenie 76
Vieţile Sfinţilor - Sfânta muceniţă Serafima, fecioară 77
Sinaxar din 29 iulie 84
Sinaxar - Sfântul mucenic Calinic din Cilicia - 29 iulie 88
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Calinic, Veniamin şi Mamant; Sfânta muceniţă Teodota cu fiii săi 90
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul mucenic Calinic; Sfânta muceniță Teodota cu fiii săi 92
Proloagele din 29 iulie 94
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 29 iulie 98
Pomenirea Sfântului mucenic Calinic 98
Pomenirea Sfintei muceniţe Serafima 99
Pomenirea Sfintei muceniţe Theodotia 99
Pomenirea Sfântului mucenic Eustatie din Mtskheta 100
Cântare de laudă la Sfânta Serafima 100

Cugetare *101*
Cugetare *101*
Luare aminte *103*
Predică despre întârzierea înfricoşatei Judecăţi, din îndelunga răbdare a lui Dumnezeu *103*
Icoane *105*

Evanghelia şi Apostolul zilei

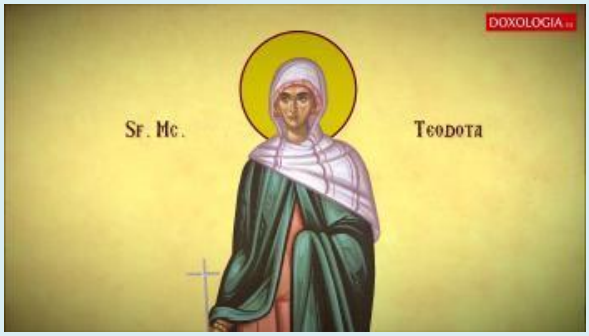

Evanghelia

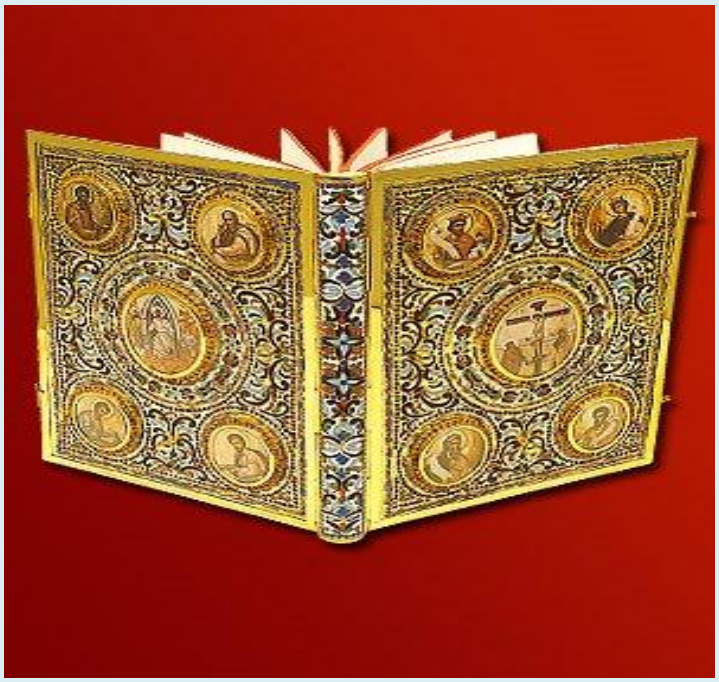

Ev. Matei 15, 21-28

În vremea aceea
21. Şi ieşind de acolo, a plecat Iisus în părţile Tirului şi ale Sidonului.
22. Şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.
23. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră.
24. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

25. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.
26. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor.
27. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Apostol

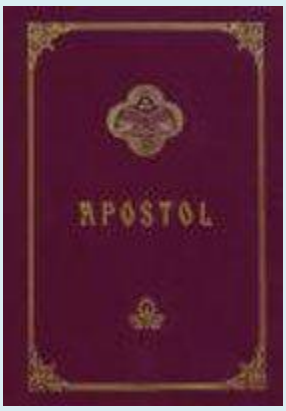

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 12, 1-10

Fraţilor
1. De aceea şi noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte.
2. Cu ochii aţintiţi asupra lui Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ţinut seama de ocara ei şi a şezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.
3. Luaţi aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoşi, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsaţi osteniţi, slăbind în sufletele voastre.
4. În lupta voastră cu păcatul, nu v-aţi împotrivit încă până la sânge.
5. Şi aţi uitat îndemnul care vă grăieşte ca unor fii: "Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului, nici nu te descuraja, când eşti mustrat de El.
6. Căci pe cine îl iubeşte Domnul îl ceartă, şi biciuieşte pe tot fiul pe care îl primeşte".

7. Răbdaţi spre înţelepţire, Dumnezeu se poartă cu voi ca faţă de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepseşte?
8. Iar dacă sunteţi fără de certare, de care toţi au parte, atunci sunteţi fii nelegitimi şi nu fii adevăraţi.
9. Apoi dacă am avut pe părinţii noştri după trup, care să ne certe, şi ne sfiam de ei, oare nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viaţă?
10. Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puţine zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtăşim de sfinţenia Lui.

În această lună (iulie), ziua a douăzeci şi noua - Sfântul mucenic Calinic şi Sfânta muceniță Teodota (Minei)

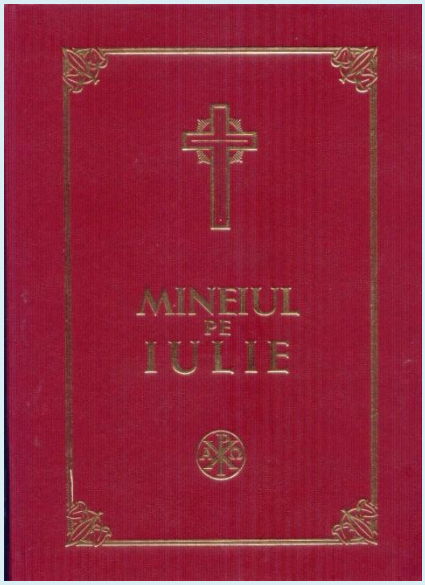

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6 ale mucenicului 3 şi ale muceniței 3.

Stihirile mucenicului glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Mucenice de Dumnezeu cugetătorule Calinic, cu bună credinţă alegând mai bine a muri, decât a trăi, ai închipuit adevărat moartea lui Hristos. Pentru aceasta ai câştigat nemurirea, şi fericirea cea neînserată, cu bucurie sălăşluindu-te unde sunt Cetele îngerilor şi ale tuturor pătimitorilor.

Mucenice prea fericite Calinic, având pe Dumnezeu cel nevăzut, ajutor nebiruit, către vrăjmaşii cei nevăzuţi, ai ridicat mari semne de biruinţă ale nemuririi, ca unul ce cu răbdarea chinurilor tale ai surpat, pe cel ce se lăuda că va pierde pământul şi marea, şi l-ai înecat pe dânsul în curgerea sângiurilor tale.

Pe părtinitorul bunei credinţe, şi surpătorul vrăjmaşului, şi tovarăşul mucenicilor, care s-a făcut lăcaş Preasfântului Duh; pe ostaşul Împăratului Hristos, avuţia cea cu adevărat necheltuită a tămăduirilor; pe minunatul Calinic astăzi cu laude să-l cinstim.

Alte **stihiri** ale sfintei, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Ca pe o fecioară şi muceniță, ca pe o mireasă a lui Dumnezeu nestricată, ca pe una ce străluceşti cu Dumnezeiescul Duh, ca pe una ce ai iubit pe Hristos, şi pe vrăjmaşul l-ai ruşinat, ca pe una ce cu tărie te-ai chinuit şi ai răbdat munci de multe feluri, cu credinţă te lăudăm pe tine Teodota, şi săvârşim pomenirea ta cea luminată şi mântuitoare.

Logodindu-te cu Hristos întru Duhul prin credinţă, arderea membrelor tale, durerile, chinuirea şi muncile cele multe, vărsarea sângelui, le-ai adus ca o zestre de mult preţ, şi te-ai aşezat în cămara de mire cea dumnezeiască, purtând cunună Teodota, rugându-te pentru toţi cei ce te cinstesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe un diamant nebiruit, ca pe o muceniță cugetătoare de Dumnezeu, ca pe una ce ai risipit înşelăciunea vrăjmaşului, ca pe una ce cu cuget viteaz ai călcat la pământ pe vrăjmaşul Evei, şi ca pe una ce ai încăput întru desfătarea Raiului, şi te-ai îndumnezeit, şi ai câştigat împărtăşirea cea cuvioasă, te lăudăm mărită Teodota.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, Stăpână palatul lui Dumnezeu cel purtător de lumină; bucură-te, veselia îngerilor; bucură-te, chemarea lui Adam şi mântuirea Evei; bucură-te, scara cea înţelegătoare, care mută pe cei muritori către slava cea cerească şi nepieritoare. Bucură-te, tăria dreptcredincioşilor împăraţi, şi păzitoare nebiruită.

A Crucii, a Născătoarei

Dacă te-a văzut pe Tine Doamne, Fecioara şi Maica Ta spânzurat pe Cruce, se uimea de mirare, şi uitându-se la Tine, zicea: Ce răsplătire Ţi-au dat Ţie Stăpâne, cei ce s-au îndulcit cu multe daruri de la Tine? Ci mă rog, nu mă lăsa singură în lume, ci grăbeşte de înviază, împreună înviind pe strămoşi.

Tropar, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Calinic, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al sfintei, glasul acelaşi*

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Teodota, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

Canoanele - unul din Octoih pe 6 şi din Minei două pe 8.

Canonul Sfântului Calinic

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Armele lui faraon, şi puterea lui le-a aruncat în mare Cel tare întru războaie; să-I cântăm cântare nouă, că S-a proslăvit.

Punându-te pe căruţă înţelegătoare, cu adevărat ai înecat cetele egipteanului celui înţelegător, în Marea Roşie cea din sângiurile tale, lauda mucenicilor Calinic.

Cu dumnezeiască haină îmbrăcându-te înţelepte, te-ai dezbrăcat de podoaba cea pământească, şi ai alergat către privelişte, şi arătat pe vrăjmaşul l-ai biruit, prea fericite.

Prin legăturile chinurilor tale dezlegând măiestriile cele cu multe împletituri ale vrăjmaşului, l-ai trântit la pământ ca pe un nelucrător, şi l-ai sfărâmat cu picioarele tale, Calinic.

A Născătoarei

Pe tine ceea ce te-a văzut mai-nainte ceata proorocilor ca o uşă cerească şi rug nears, te cunoaştem Maică Fecioară curată, căci ai născut pe Dumnezeu.

Alt Canon, al Sfintei Teodota

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel ce de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Muceniţă a lui Hristos Teodota, ceea ce eşti luminată cu strălucirea muceniciei şi a fecioriei, roagă-te pentru lăudătorii tăi, să se lumineze cu darul dumnezeieştii dări de lumină.

Ceea ce te-ai întărit cu Dumnezeiescul Duh, şi ai ruşinat mulţimea duhurilor celor viclene, Teodota prea lăudată, luminează cu lumini duhovniceşti, pe cei ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind împodobită prea luminat cu învăţăturile cuvintelor celor de Dumnezeu insuflate, după lege ai mers către luptă, muceniţă mărită pururea pomenită, şi ai nebunit sfaturile celor fără de credinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Adusu-te-ai fecioară pe urma celei alese şi cinstite mai presus de cuget, Maicii lui Dumnezeu, ca să stai înaintea Împăratului Hristos, şi te-ai făcut prinos sfinţit Bisericii celei cereşti.

Canonul Sfântului Calinic

Cântarea a 3-a

Irmos: Cela ce întăreşti tunetul, şi zideşti duhul, întăreşte-mă Doamne, ca să te laud pe Tine adevărat, şi să fac voia Ta; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Fiind rănit de dragostea lui Hristos, mucenicul, răbdând în privelişte, strigă: Către mirosul mirurilor Tale voi alerga, urmând patimii Tale cu chinuirea cea prin sânge.

De săgeţile şarpelui te-ai păzit nevătămat, căci amăgitorului celui ce a găurit cu piroane călcâiul tău, i s-a sfărâmat capul de chinurile tale, Calinic.

Cu sabia Duhului tăind spinii înşelăciunii, ai ogorât credinţa lui Hristos, aducând roduri însutite Stăpânului tău, prea fericite.

A Născătoarei

Zămislind în pântecele tău Fecioară pe Dumnezeiescul Cuvânt, Cel mai-nainte decât tine, şi aplecând ca pe un prunc pe Cel fără de început, numai tu te-ai făcut Maică naşterii, şi facerii netâlcuite.

Alt Canon, al Sfintei Teodota

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Tiranul cel păgân biruindu-se de împleticirea cuvintelor tale, socotea ca prin închisoare să-ţi biruiască bărbăţia ta.

Dorirea ta cea către Dumnezeu şi insuflarea Mântuitorului, a arătat osârdia sufletului tău cu bună tărie, muceniţă a lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nevoitu-te-ai a defăima trupul, şi a purta grijă pentru suflet. Pentru aceea ai răbdat sfărâmându-te cu bătăi cumplite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Punându-te tu pe jăratecele cele mucenicеşti, te-ai făcut tămâie cuvioasă Jăratecului Celui înţelegător, care S-a născut din Fecioară.

Irmosul: Se veseleşte de Tine, Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Având râvnă dumnezeiască înlăuntrul sufletului tău mărite, tare ai înfruntat pe cei ce făceau fărădelege în deşert, şi primind muncile, ţi-ai săvârşit nevoinţa cu cuget viteaz, mucenice Calinic. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sedealna sfintei, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Ca o muceniţă fără prihană iubind pe prea frumosul Hristos, prin tot felul de osteneli şi scârbe, înfrumuseţându-ţi sufletul cu curăţia, te-ai logodit cu Dânsul. Pentru aceasta te-ai învrednicit cămărilor celor cereşti, rugându-te Lui pentru noi, cei ce te cinstim pe tine, cinstită fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne milostivindu-te spre noi, sârguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine una nădejde te-am câştigat.

A Crucii, a Născătoarei

Mieluşeaua şi Fecioara cea prea curată, dacă a văzut pe Fiul ei, care l-a născut, întins pe Cruce, se rănea la suflet cu dureri de moarte, şi tânguindu-se striga: Iubitul meu Fiu, unde este aducerea aminte de darul şi de minunile care a luat de la Tine poporul cel nemulţumitor? Dar acestea acum le pătimeşti, ca să mântuieşti neamul omenesc, laud milostivirea Ta.

Canonul Sfântului Calinic

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Dumnezeule auzul Tău, şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale, şi m-am spăimântat Doamne, că de lauda Ta este plin pământul.

Fiind spălat în curgerile sângiurilor tale prea fericite, te-ai arătat foarte curat cu duhul, şi ai ajuns la odihna celor fără de trup, mucenice Calinic.

Piatră adevărată de mult preţ te-ai zidit Bisericii, şi capiştile idolilor le-ai clintit, şi cu împotrivirea cea neplecată a chinurilor tale le-ai surpat la pământ.

Momelile cele cu adevărat otrăvite ale vrăjmaşilor le-ai lepădat mucenice, şi întărindu-ţi sufletul întru cuvintele Duhului, ai ridicat semn de biruinţă împotriva înşelăciunii.

A Născătoarei

Moise cel mare, însemnându-te mai-nainte pe tine rugul cel din Sinai, te-a văzut acum nears, purtând în pântecele tău Focul Dumnezeirii, Preacurată.

Alt Canon, al Sfintei Teodota

Cântarea a 4-a

Irmos: Pentru dragostea Chipului Tău, ai stat, Milostive, pe Crucea Ta şi neamurile s-au topit, că Tu eşti Tăria şi Lauda mea, Iubitorule de oameni.

Fiind într-aripată cu dragostea Stăpânului, şi mutându-ţi cugetul către doritul Tău, nu simţeai muncile cele cu dureri, cugetătoare de Dumnezeu.

Cel ce a amăgit pe Eva în Rai, se calcă acum sub picioarele cele frumoase ale tinerei Teodota, muceniţei celei cugetătoare de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind logodită cu Mirele cel nemuritor, prin moartea trupului te-ai mutat către viaţă, câştigând sfârşitul cel veşnic prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fiind învăţată cele dumnezeieşti, strigai Celui întrupat din Fecioară Doamnă şi Născătoare de Dumnezeu, Tu îmi eşti Iubitorule de oameni tăria şi lauda.

Canonul Sfântului Calinic

Cântarea a 5-a

Irmos: Răsare-mi mie Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine mânecă duhul meu, şi Te laudă pe Tine; că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi la Tine scap, Împăratul păcii.

Căzut-am Doamne în noroi nesuferit, şi întru adâncul păcatului, şi fiind înfipt în viforul faptelor mele celor cumplite, strig Ție: Tu-mi fii mie ajutor.

Pironindu-ţi picioarele cu încălţăminte înfocate mucenice, la călătoria muceniciei tale cântai: Bogat m-am veselit Stăpâne puitorule de nevoinţe, rabd răni, cu nădejdea răsplătirilor.

Cu untuldelemn al tău bine neguţătorindu-ţi milostenia, ţi-ai luminat candela muceniciei prea fericite; prin care cu totul te-ai făcut jertfă curată, şi ardere de tot bine primită.

A Născătoarei

Propovăduirea proorocilor, şi lauda apostolilor, şi podoaba mucenicilor, tu eşti Născătoare de Dumnezeu prea curată, că ai purtat pe Dumnezeiescul Cuvânt mai presus de cuvânt, pe Cel născut din Tatăl mai-nainte de veci.

Alt Canon, al Sfintei Teodota

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Gândul tău Teodota, prin bună credinţă unindu-se cu dragostea Ziditorului, tare ai defăimat răsfăţările lumii.

Îndreptându-ţi cugetarea către veşnica veselie cea viitoare, nu te-ai îngrijit de întristarea muncilor şi a durerilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În locul ostenelilor şi al durerilor de chinuri, care ai pătimit, ţi s-a dăruit ţie prelungire de zile şi bucurie veselitoare, cugetătoare de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născându-se Hristos din Fecioara cea singură Maică lui Dumnezeu, dumnezeieşti daruri izvorăsc fecioarelor şi mucenițelor.

Canonul Sfântului Calinic

Cântarea a 6-a

Irmos: Cufundat fiind în viforul păcatelor, şi ca în pântecele chitului fiind ţinut, strig către Tine cu proorocul: Doamne, scoate viaţa mea din stricăciune, şi mă mântuieşte.

Staulul turmei tale s-a ferit necălcat de fiarele eresurilor, că având toiagul cel tare al chinurilor tale mărite, s-a arătat izgonitor lupilor.

Întru chinuirea ta noaptea înşelăciunii s-a gonit, şi întru mărturisirea ta prea mărite, frumuseţea credinţei a răsărit ca soarele la marginile pământului, ostaşule al Treimii.

Ca un propovăduitor prea iscusit al credinţei prea gata, strigai către păgânul: Ce îngrozeşti pe cel ce are suflet mai tare decât diamantul? Căci săgeţile celor fărădelege sunt stricate.

A Născătoarei

După naştere, precum şi mai-naintea naşterii ai rămas neispitită de nuntă, şi nepipăită; căci taina cea dintru tine, Mireasă a lui Dumnezeu, se cunoaşte că este mai presus de tot cugetul şi de tot cuvântul.

Alt Canon, al Sfintei Teodota

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Săbiile vrăjmaşului au lipsit de tot, căci acum îl calcă pe el fecioare fete tinerele, întărindu-se arătat cu puterea crucii.

Căderea strămoaşei Eva o au îndreptat fiicele ei, încununându-se cu darurile biruinţei, şi arătat ridicând multe feluri de semne ale biruinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arzându-te de dragostea Mirelui tău muceniță Teodota prea înţeleaptă, ai răbdat iuţimea focului, şi văpaia înşelăciunii cu vitejie o ai stins.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu gură grăitoare de Dumnezeu, şi cu limbă cugetătoare de Dumnezeu, ai lepădat momelile tiranilor, muceniţă, Dumnezeu cuvântând pe Cel întrupat din Fecioara, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cele de sus frumoase după vrednicie acum le-ai moştenit, căci de dragostea lui Hristos foarte aprinzându-te Calinic, asupra focului printr-aceasta bărbăteşte ai îndrăznit. Căruia și acum stându-i înainte, nu înceta rugându-te pentru noi toţi.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi noua, pomenirea Sfântului mucenic Calinic.

Stih: Calinic în cuptorul cu foc fiind aruncat,
Cununa cea cu biruinţă împodobită şi dumnezeiască a aflat.
Calinic în a douăzeci şi noua zi,
În cuptor ars cu foc se săvârşi.

Acesta se trăgea cu neamul din Cilicia şi era din foarte bun, întărindu-se pe sine şi întemeindu-se cu frica lui Dumnezeu, şi a fost dascăl de mântuire a multora şi învăţa pe cei ce erau daţi nebuneşte la idoli, să se lase de cele deşarte, şi să cunoască pe Atotfăcătorul.

Drept aceea fiind prins şi adus la Sacherdon ighemonul, a fost dat de dânsul la tot felul de munci, şi încălţându-l cu încălţăminte de fier, care avea piroane ascuţite, a fost silit să alerge până la cetatea Gangrei, care era departe de optzeci de stadii şi mergând numai şapte stadii, se opriră de sete ostaşii cei ce-l trăgeau, şi nu puteau să meargă mai-nainte, iar sfântul rugându-se, făcu de izvorî apă dintr-o piatră seacă, care curge până în ziua de astăzi.

De aceea sosind la Gangra, a fost băgat într-un cuptor de foc. și şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Şi se face soborul lui aproape de podul lui Iustinian şi aproape de locul ce se numeşte Petrian.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei muceniţe Teodota, împreună cu fiii săi.

Stih: Pe Teodota focul cuptorului o pune lui Dumnezeu dată,
Împreună cu ai ei trei iubiţi fii totodată.

Aceasta a fost din cetatea Ciliciei, bine credincioasă, și nevoindu-se la poruncile lui Dumnezeu, şi învăţându-şi pruncii spre cunoştinţă dumnezeiască, pe vremea când era şi Sfânta muceniţă Anastasia. De aceea fiind prinsă de stăpânitorul Lefcait, care îi făcea silă să şi-o ia femeie, ea nu vru nicicum. Drept care a fost trimisă către Nichitie stăpânitorul Bitiniei, de care fiind băgată împreună cu câte trei pruncii săi într-un cuptor de foc, îşi luă cununa muceniciei, și se face soborul lor în locul muceniciei lor, ce este la Cambo.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Mamant, care în mare s-a săvârşit.

Stih: Mamant ca un sfetnic de taină al pescarilor,
Cutează să cerce adâncurile mărilor.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Vasilisc bătrânul, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Şi tu Vasilisc tăierea capului suferind,
Psalmiceşte pe aspidă şi vasilisc te afli călcând.

Tot în această zi, Sfântul Constantin, patriarhul Constantinopolului care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Aşezată ai în Eden mai întâia şedere,
Constantin al Constantinopolului preşedinte.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici, tatăl şi maica, împreună cu doi fii ai lor, care în foc s-au săvârşit.

Stih: Tatăl, maica şi fiii împreună arzându-se,
Neamul nevoitorilor adică, născătorii şi fiii veselindu-se.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Ioan, ostaşul.

Stih: Pe barbari, nu ştiu dacă până în sfârşit i-ai călcat,
Dar pe draci până în sfârşit i-ai biruit cu adevărat.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Veniamin şi Virie, cei aproape de palaturile din Evdom.

Stih: Doi nevoitori, Sfintei Treimi de față stând,
Şi acum cu îngerii împreună, cerescul locaş locuind.

Tot în această zi, pomenirea bine credinciosului împărat Teodosie cel tânăr.

Stih: Împărăţia nu ţi s-a făcut oprire,
Ţie, Teodosie spre mântuire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Sfântului Calinic

Cântarea a 7-a

Irmos: Focul arzând în cuptor se întindea, tinerii se răcoreau, şi lăudând grăiau: Bine eşti cuvântat, Cela ce unul eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Îngrozirile muncilor mie îmi sunt pricinuitoare de desfătare, strigă mucenicul, că nici focul, nici bătăile, nu mă vor despărţi de doritul meu Cel adevărat.

Cu ajutorul lui Hristos întărindu-te mărite, ai trântit la pământ pe vrăjmaşul biruindu-l, şi împotriva tiranilor te-ai arătat purtător de numele cel bine biruitor.

Prin chinuirile tale mărite ai ruşinat pe diavolul, iar pe îngeri i-ai veselit, şi către Hristos strigai: Bine eşti cuvântat, Cela ce singur eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei

Prin naşterea ta prea curată Fecioară ai dezlegat blestemul strămoaşei Eva, că eşti Maică Stăpânului tuturor, ceea ce ai pricinuit bucurie la toţi.

Alt Canon, al Sfintei Teodota

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Dorind de Împărăţia Cerurilor muceniţă, neabătut ai umblat pe cărarea cea strâmtă, prin chinuire strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Faptă de fiară foarte crudă a arătat necredinciosul, tăindu-te cu bătăile pe tine muceniţă Teodota, care strigai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Plată răbdării şi suferinţei tale ţi-a dăruit ţie Hristos, mărire şi desfătare nepieritoare, Teodota, care strigai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tu singură Mireasă a lui Dumnezeu născând pe Hristos, Viaţa cea nemuritoare, ai ridicat firea omenească cea omorâtă; binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Canonul Sfântului Calinic

Cântarea a 8-a

Irmos: Toate le-ai aşezat cu înţelepciunea Ta Stăpâne, şi fundul pământului iarăşi precum ştii, l-ai întărit, temelia lui înfingându-o pe ape nemărginite. Pentru aceasta toţi strigăm, cântând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Bucură-te, desfătarea ostaşilor adevărului, bucură-te, înfrumuseţarea şi lauda credinţei; bucură-te, luceafărul cel prea luminos al mucenicilor, cel ce ai risipit înşelăciunea, şi prin chinuirea ta ai luminat lumină în lume, prea înţelepte Calinic.

De împotrivirea luptelor tale s-a ruşinat tiranul, şi de rănile tale s-au biruit chinuitorii; de piroanele călcâiului tău fericite s-a rănit înşelăciunea, şi chinuindu-te în foc, s-au ars şi s-au prăpădit toate capiştile idolilor.

Slujindu-te tu, Calinic cu îndrăzneala ce ai către Dumnezeu, roagă-te neîncetat pentru cei ce te cinstesc pe tine, părtineşte turmei tale, scoţându-o pe dânsa din cursele vrăjmaşului cele de multe feluri, şi întărind credinţa, căci întru tine se laudă şi se întăreşte.

A Născătoarei

Cu Duhul te însemnează mai-nainte pe tine Fecioară, proorocii, cort şi masă, năstrapă şi sfeşnic, munte prea sfânt şi nor, lespede şi sicriu, toiag şi uşă dumnezeiască. Prin care tuturor oamenilor s-a deschis Raiul cel de demult.

Alt Canon, al Sfintei Teodota

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Nici una din cele rele, nici focul, nici bătăile, nici zdruncinările mădularelor, nici moartea n-a putut să rupă unirea ta cea către Stăpânul, purtătoare de chinuri, ci strigai: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Mirele tău Hristos văzându-te prea cinstită, că străluceşti cu daruri îndoite, casă de mire veselitoare şi curată ţi-a dăruit ţie acum; de care dorind cu fierbinţeală, bucurându-te cântai: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Putere pe potriva doririi tale arătat a suflat întru tine doritul tău Hristos, prin care ai înfruntat nedumnezeirea cea nesuferită, prea fericită, şi ai suferit supărări de multe feluri, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Urmând cuvintelor tale, te fericim pe tine de Dumnezeu fericită, aflându-te pe tine dumnezeiască pricină de fericire, care ne-ai născut nouă pe Cuvântul cel fericit, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul Sfântului Calinic

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea ta cea fără sământă Născătoare de Dumnezeu prea curată, pe Hristos Dumnezeul nostru, cu laude fără tăcere o slăvim.

Ţesutu-ţi-s-a de sus haina credinţei, prin care în privelişte ai dezgolit pe vrăjmaşul, mărite mucenice.

Nebunindu-se tiranul socotea să plece pe mucenicul cu momeli, dar el se întărea în credinţă.

Prin focul chinurilor tale dreaptă ardere de tot, şi tămâie primită te-ai adus lui Dumnezeu, Calinic mărite.

Credincioşii te cunoaştem ca pe un nou Rai, adăpat cu dumnezeieştile ape ale ostenelilor şi chinurilor tale.

Frumoase sunt picioarele tale pătimitorule Calinic, care s-au ţintuit cu piroanele, şi au mers către dumnezeiasca propovăduire.

A Născătoarei

Acoperământ şi liman pururea te avem pe tine Preacurată, şi armă şi întărire, şi nădejde nesmintită întru primejdii.

Alt Canon, al Sfintei Teodota

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Muceniță vrednică de minune, cugetătoare de Dumnezeu, ceea ce pururea strălucești cu luminile darului, roagă-te Mirelui tău Celui nemuritor, pentru noi cei ce cu dragoste te lăudăm, să ne fie Milostiv.

Ca o fecioară şi muceniță cu adevărat bine plăcând, prin amândouă bunătăţile, cu îndrăzneală stai înaintea divanului Stăpânului, celui ce ţi-a suflat ţie putere, şi te-a încununat cu dare bogată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toată eşti frumoasă Teodota, dorită Stăpânului, toată eşti purtătoare de lumină, şi prihană nicicum nu este întru tine muceniță; căci tu eşti dăruită prea ales cu daruri îndoite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mireasă şi Născătoare te-ai arătat Împăratului tuturor, căci tu din veci te-ai cunoscut mai sfântă decât toată zidirea, şi prin tine mântuindu-ne, te slăvim pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, s-a tăiat, adunând firile cele osebite; pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Luminânda

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Ca ceea ce vieţuieşti întru Dumnezeul cel viu, şi după moarte ai izvorât mir din sângiurile cele vieţuitoare, şi te-ai învrednicit a fi moştenitoare vieţii Lui, păzind pe cei ce te laudă cu dragoste, Teodota.

A Născătoarei

Ceea ce eşti mai desfătată decât cerurile, ridicându-te către Cer, ca ceea ce eşti bună, nu ne părăsi pe noi, pe cei de jos pământeni, ci îţi tinde mâinile către Domnul cel Milostiv, a mijloci pentru lume.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Teodota

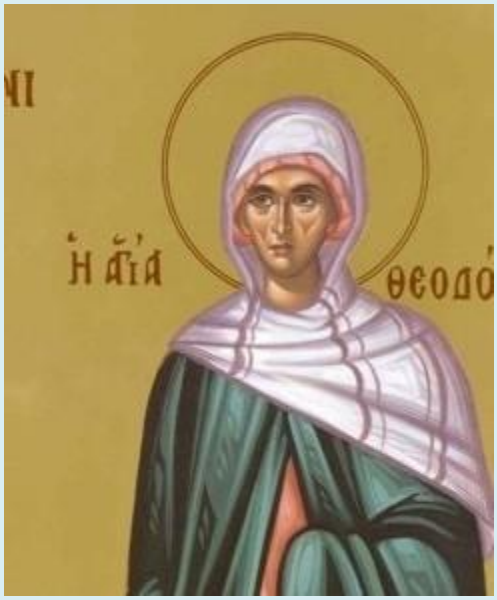

Troparul Sfintei muceniţe Teodota, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Teodota, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel ce de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Muceniţă a lui Hristos, Sfântă Teodota, ceea ce eşti luminată cu strălucirea muceniciei şi a fecioriei, roagă-te pentru cei ce te laudă, să fie luminaţi cu darul dumnezeieştii dări de lumină.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceea ce te-ai întărit cu Dumnezeiescul Duh şi ai ruşinat mulţimea duhurilor celor viclene, muceniţă Teodota prea lăudată, luminează cu lumini duhovniceşti pe cei ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind împodobită în chip luminat cu învăţăturile cuvintelor celor de Dumnezeu insuflate, după lege ai mers către luptă, muceniţă mărită Teodota, pururea pomenită şi ai înnebunit sfaturile celor fără de credinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Adusu-te-ai fecioară pe urma Maicii lui Dumnezeu, cea aleasă şi cinstită mai presus de cuget, ca să stai înaintea Împăratului Hristos şi te-ai făcut prinos sfinţit Bisericii celei Cereşti.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tiranul cel păgân, biruit fiind de împleticirea cuvintelor tale, socotea că, prin închisoare, să biruiască bărbăţia ta.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorirea ta cea către Dumnezeu şi însuflarea Mântuitorului au arătat osârdia sufletului tău cu bună tărie, muceniţă a lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nevoitu-te-ai a defăima trupul şi a purta grijă pentru suflet. Pentru aceea, ai răbdat sfărâmarea cu bătăi cumplite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Punându-te tu pe jăratecul cel mucenicesc, te-ai făcut tămâie cuvioasă Jărateculuicelui înţelegător, care S-a născut din Fecioară.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne, Scăparea şi Întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Pentru dragostea Chipului Tău, ai stat, Milostive, pe Crucea Ta şi neamurile s-au topit, că Tu eşti Tăria şi Lauda mea, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind într-aripată cu dragostea Stăpânului şi mutându-ţi cugetul către doritul tău, nu simţeai chinurile cele cu dureri, cugetătoare de Dumnezeu.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce a amăgit pe Eva în Rai este călcat acum sub picioarele frumoase ale tinerei Teodota, muceniţa cea cugetătoare de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind logodită cu Mirele cel nemuritor, prin moartea trupului te-ai mutat către viaţă, câştigând sfârşitul cel veşnic, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind învăţată cele dumnezeieşti, strigai Celui Întrupat din Fecioara Doamnă şi Născătoare de Dumnezeu: Tu îmi eşti, Iubitorule de oameni, tăria şi lauda.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gândul tău, Sfântă Teodota, prin dreapta credinţă unindu-se cu dragostea Ziditorului, tare ai defăimat răsfăţările lumii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptându-ţi cugetarea către veşnica veselie cea viitoare, nu te-ai îngrijorat de întristarea chinurilor şi a durerilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În locul ostenelilor şi al durerilor de chinuri, pe care le-ai pătimit, ţi s-a dăruit ţie prelungire de zile şi bucurie veselitoare, cugetătoare de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născându-Se Hristos din Fecioara, singura Maică lui Dumnezeu, dumnezeieşti daruri izvărăsc fecioarelor şi muceniţelor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săbiile vrăjmaşului nu mai sunt, căci acum el este călcat de fecioare fete tinere, întărite în chip lămurit cu puterea Crucii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căderea strămoaşei Eva au îndreptat-o fiicele ei, încununându-se cu darurile biruinţei şi lămurit ridică multe feluri de semne ale biruinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arzând de dragostea Mirelui tău, muceniţă Teodota prea înţeleaptă, ai răbdat iuţimea focului şi văpaia înşelăciunii cu vitejie ai stins-o.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu gură grăitoare de Dumnezeu şi cu limbă cugetătoare de Dumnezeu, ai lepădat momelile tiranilor, muceniţă, Dumnezeu mărturisind pe Cel Întrupat din Fecioara, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul: Jertfi-voi cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind de Împărăţia Cerurilor, muceniţă, neabătut ai umblat pe cărarea cea strâmtă, prin chinuire grăind: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Faptă de fiară foarte crudă a arătat necredinciosul, sfârtecându-te cu bătăile pe tine, muceniţă Teodota, care cântai: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Plată răbdării şi suferinţei tale ţi-a dăruit ţie Hristos mărirea şi desfătarea nepieritoare, Sfântă Teodota, care grăiai: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu singură, Mireasă a lui Dumnezeu, născând pe Hristos, Viaţa cea nemuritoare, ai ridicat firea omenească cea omorâtă; Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nici una din cele rele, nici focul, nici bătăile, nici zdruncinările mădularelor, nici moartea, n-a putut să rupă unirea ta cea către Stăpânul, purtătoare de chinuri, care cântai: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mirele tău Hristos văzându-te, prea cinstită, că străluceşti cu daruri îndoite, cămară de mire veselitoare şi curată ţi-a dăruit ţie acum; de care, dorind cu aprindere, bucurându-te cântai: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Putere pe potriva doririi tale lămurit a suflat întru tine doritul tău Hristos; prin aceea ai înfruntat necredinţa cea nesuferită şi ai suferit supărări de multe feluri, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Urmând cuvintelor tale, te fericim pe Tine, de Dumnezeu fericită, aflându-te pe tine dumnezeiască pricină de fericire, care ne-ai născut nouă pe Cuvântul cel fericit, Căruia cântăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor, cele deschise, în groapă le-a încuiat şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreaptă credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Muceniţă vrednică de minune, cugetătoare de Dumnezeu, ceea ce pururea străluceşti cu luminile darului, roagă-te Mirelui tău cel nemuritor să fie Milostiv nouă, celor ce cu dragoste te lăudăm.

Stih: ***Sfântă muceniţă Teodota, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o fecioară şi muceniţă cu adevărat bineplăcând prin amândouă bunătăţile, cu îndrăzneală stai înaintea Divanului Stăpânului, cel ce ţi-a suflat ţie putere şi te-a încununat cu dare bogată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toată eşti frumoasă, Sfântă Teodota şi dorită de Stăpânul. Toată eşti purtătoare de lumină şi prihană nicicum nu este întru tine, muceniţă; căci tu eşti dăruită în chip ales cu daruri îndoite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mireasă şi Născătoare te-ai arătat Împăratului tuturor, căci tu din veci te-ai cunoscut mai sfântă decât toată zidirea. Prin tine mântuindu-ne, te slăvim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmos: Hristos, Piatra cea Netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, S-a tăiat, Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea: **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hris-toase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Ca o muceniţă fără prihană, iubind pe Preafrumosul Hristos, prin tot felul de osteneli şi nevoi înfumuseţându-ţi sufletul cu curăţia, te-ai logodit cu Dânsul. Pentru aceasta, te-ai învrednicit de cămările cele cereşti, rugându-te Lui pentru noi, cei ce te cinstim pe tine, cinstită fericită.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea: **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea: **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte

cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Mieluşeaua şi Fecioara cea prea curată, dacă a văzut pe Fiul ei, pe care L-a născut, întins pe Cruce, se rănea la suflet cu dureri de moarte şi tânguindu-se, grăia: Iubitul meu Fiu, unde este aducerea aminte de darul şi de minunile pe care le-a luat de la Tine poporul cel nemulţumitor? Dar acestea acum le pătimeşti ca să mântuieşti neamul omenesc. Laud milostivirea Ta.

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Calinic

Canon de rugăciune la Sfântul mucenic Calinic - 29 iulie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=0GNW41Afqv0

***

Troparul Sfântului mucenic Calinic, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Calinic, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Armele lui faraon, şi puterea lui le-a aruncat în mare Cel tare întru război; să-I cântăm cântare nouă, că S-a proslăvit.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Punându-te pe căruţă înţelegătoare, cu adevărat ai înecat cetele egipteanului celui înţelegător, în Marea Roşie cea din sângiuirile tale, Sfinte Calinic, lauda mucenicilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeiască haină îmbrăcându-te, înţelepte, te-ai dezbrăcat de podoaba cea pământească şi ai alergat în privelişte şi în chip vădit şi pe vrăjmaşul l-ai biruit, prea fericite.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin legăturile chinurilor tale dezlegând măiestriile cele cu multe împletituri ale vrăjmaşului, l-ai trântit la pământ, ca pe un neputincios şi l-ai sfărâmat cu picioarele tale, Sfinte Calinic.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, pe care te-a văzut mai înainte ceata proorocilor ca o uşă cerească şi ca un rug nears, te cunoaştem, Maică Fecioară curată, căci ai născut pe Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cela ce întăreşti tunetul, şi zideşti duhul, întăreşte-mă Doamne, ca să te laud pe Tine adevărat, şi să fac voia Ta; că nu este sfânt afară de Tine Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind rănit de dragostea lui Hristos, mucenicul, răbdând în privelişte, striga: către mirosul Mirurilor Tale voi alerga, urmând patimii Tale cu chinuirea cea prin sânge.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De săgeţile şarpelui ai fost păzit nevătămat, căci amăgitorului, celui ce a găurit cu piroane călcâiul tău, i s-a sfărâmat capul prin chinurile tale, Sfinte Calinic.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sabia Duhului tăind spinii înşelăciunii, ai ogorât credinţa lui Hristos, aducând roade însutite Stăpânului tău, prea fericite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Zămislind în pântecele tău, Fecioară, pe Dumnezeiescul Cuvânt, cel mai înainte decât tine şi aplecând ca pe un Prunc pe cel fără de început, numai tu te-ai făcut Maică naşterii şi Facerii de netâlcuit.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Dumnezeule auzul Tău, şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale, şi m-am spăimântat Doamne, că de lauda Ta este plin pământul.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind spălat în curgerile sângiurilor tale, prea fericite, te-ai arătat foarte curat cu du-hul şi ai ajuns la odihna celor fără de trup, Sfinte mucenice Calinic.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Piatră adevărată de mult preţ te-ai zidit Bisericii şi capiştile idolilor le-ai clătinat; şi cu împotrivirea cea neplecată a chinurilor tale, le-ai surpat la pământ.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Momelile cele cu adevărat otrăvite ale vrăjmaşilor le-ai lepădat, mucenice. Şi întărindu-ţi sufletul în cuvintele Duhului, ai ridicat semn de biruinţă împotriva înşelăciunii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Moise cel mare, însemnându-te mai înainte pe tine în rugul cel din Sinai, te-a văzut acum nears, purtând în pântecele tău Focul Dumnezeirii, Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Răsare-mi mie Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine mânecă duhul meu, şi Te laudă pe Tine; că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi la Tine scap, Împăratul păcii.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căzut-am, Doamne, în noroi nesuferit şi întru adâncul pământului; şi fiind înfipt în viforul faptelor mele celor cumplite, strig Ţie: Tu fii mie Ajutor.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pironindu-ţi picioarele cu încălţăminte înfierbântat în foc, mucenice, la călătoria muceniciei tale cântai: mult m-am veselit, Stăpâne, Dătătorule de nevoinţe, căci rabd răni, cu nădejdea răsplătirilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu untdelemnul tău bine neguţătorindu-ţi milostenia, ţi-ai luminat candela muceniciei, prea fericite, prin care te-ai făcut cu adevărat jertfă curată şi ardere de tot primită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Propovăduirea proorocilor, lauda apostolilor şi podoaba mucenicilor tu eşti, Născătoare de Dumnezeu, prea curată; că ai purtat pe Dumnezeiescul Cuvânt mai presus de cuvânt, pe Cel Născut din Tatăl mai înainte de veci.

Cântarea a 6-a

Irmos: Cufundat fiind în viforul păcatelor, şi ca în pântecele chitului fiind ţinut, strig către Tine cu proorocul: Doamne, scoate viaţa mea din stricăciune, şi mă mântuieşte.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Staulul turmei tale a fost ferit necălcat de fiarele eresurilor, că având toiagul cel tare al chinurilor tale, mărite, s-a arătat izgonitor lupilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În chinuirea ta noaptea înşelăciunii s-a gonit; şi în mărturisirea ta, prea mărite, frumuseţea credinţei a răsărit ca soarele la marginile pământului, ostaşule al Treimii.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un propovăduitor prea iscusit al credinţei, strigai către păgânul: ce îngrozeşti pe cel ce are suflet mai tare decât diamantul? Căci săgeţile celor fără de lege sunt tocite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

După naştere, precum şi mai înainte de naştere, ai rămas neispitită de nuntă şi neîntinată. Căci Taina cea dintru tine, Mireasă a lui Dumnezeu, se cunoaşte că este mai presus de tot cugetul şi de tot cuvântul.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cele de sus frumoase, după vrednicie, acum le-ai moştenit, căci, de dragostea lui Hristos aprinzându-te, Sfinte Calinic, asupra focului prin aceasta bărbăteşte ai îndrăznit. Aceluia şi acum stându-I înainte, nu înceta să te rogi pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Focul arzând în cuptor se întindea, tinerii se răcoreau, şi lăudând grăiau: Bine eşti cuvântat, cela ce unul eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngrozirile chinurilor mie îmi sunt pricinuitoare de desfătare, striga mucenicul; pentru că nici focul, nici bătăile nu mă vor despărţi de Doritul meu cel adevărat.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu ajutorul lui Hristos întărindu-te, mărite, ai trântit la pământ pe vrăjmaşul, biruindu-l şi împotriva tiranilor te-ai arătat purtător de numele cel bine biruitor.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin chinurile tale, mărite, ai ruşinat pe diavolul, iar pe îngeri i-ai veselit şi către Hristos grăiai: Binecuvântat eşti, Cel ce Singur eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prin naşterea ta, prea curată Fecioară, ai dezlegat blestemul strămoaşei Eva, că eşti Maică Stăpânului tuturor, ceea ce ai pricinuit bucurie la toţi.

Cântarea a 8-a

Irmos: Toate le-ai aşezat cu înţelepciunea Ta Stăpâne, şi fundul pământului iarăşi precum ştii, l-ai întărit, temelia lui înfingându-o pe ape nemărginite. Pentru aceasta toţi strigăm, cântând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te, desfătarea ostaşilor adevărului, bucură-te, înfrumuseţarea şi lauda credinţei; bucură-te, luceafărul cel prea luminos al mucenicilor, cel ce ai risipit înşelăciunea şi prin chinuirea ta, ai strălucit lumină în lume, prea înţelepte Calinic.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De împotrivirea luptelor tale s-a ruşinat tiranul şi de rănile tale au fost biruiţi chinuitorii; de piroanele călcâiului tău, fericite, s-a rănit înşelăciunea; şi chinuit fiind în foc, au fost arse şi s-au prăpădit toate capiştile idolilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slujindu-te tu, Sfinte Calinic, de îndrăzneala ce ai către Dumnezeu, roagă-te neîncetat pentru cei ce te cinstesc pe tine; apără turma ta, scoţând-o pe dânsa din cursele vrăjmaşului cele de multe feluri şi întărind credinţa, căci întru tine se laudă şi se întăreşte ea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu Duhul te însemnează mai înainte pe tine, Fecioară, proorocii; cort şi masă, năstrapă şi sfeşnic, munte prea sfânt şi nor, lespede şi sicriu, toiag şi uşă dumnezeiască, prin care tuturor oamenilor s-a deschis Raiul cel de demult.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea ta cea fără sămânţă Născătoare de Dumnezeu prea curată, pe Hristos Dumnezeul nostru, cu laude fără tăcere o slăvim.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ţesutu-ţi-s-a de sus haina credinţei, prin care în privelişte ai dezgolit pe vrăjmaşul, mărite mucenice.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În nebunia sa tiranul socotea să plece pe mucenicul cu momeli, dar el se întărea în credinţă.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin focul chinurilor tale dreaptă ardere de tot şi tămâie primită te-ai adus lui Dumnezeu, mărite Calinic.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Credincioşii te cunoaştem ca pe un nou Rai, adăpat cu dumnezeieştile ape ale ostenelilor şi chinurilor tale.

Stih: ***Sfinte mucenice Calinic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumoase sunt picioarele tale, pătimitorule Calinic, care au fost ţintuite cu piroanele şi te-au dus către dumnezeiasca propovăduire.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Acoperământ şi liman pururea te avem pe tine, Preacurată, armă şi întărire şi nădejde nesmintită în primejdii.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Având râvnă dumnezeiască înăuntrul sufletului tău, mărite, tare ai înfruntat pe cei ce făceau fărădelege în deşert. Şi primind chinurile, ţi-ai săvârşit nevoinţa cu cuget viteaz, mucenice Calinic. Pentru aceea, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea: **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea: **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Mieluşeaua şi Fecioara cea prea curată, dacă a văzut pe Fiul ei, pe care L-a născut, întins pe Cruce, se rănea la suflet cu dureri de moarte şi tânguindu-se, grăia: Iubitul meu Fiu, unde este aducerea aminte de darul şi de minunile pe care le-a luat de la Tine poporul cel nemulţumitor? Dar acestea acum le pătimeşti ca să mântuieşti neamul omenesc. Laud milostivirea Ta.

Acatistul Sfântului mucenic Calinic

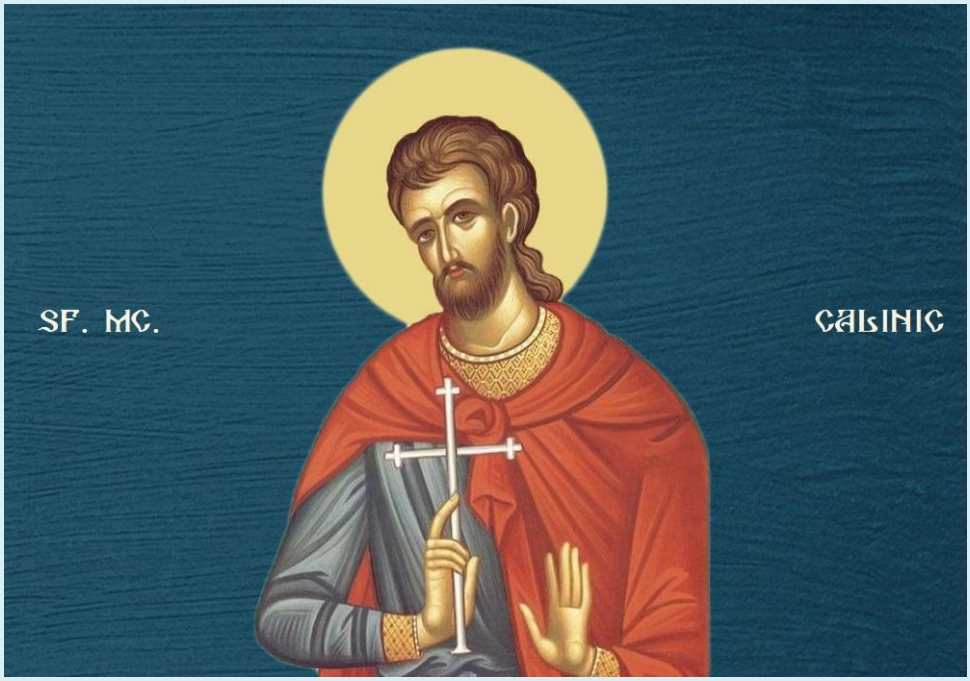

prăznuire la 29 iulie

La Sfânta Mânăstire Frăsinei are o părticică de oseminte - Sfinte moaște pe Sfânta masă. La 29 iulie se scot sfintele moaște să le sărute toți. Se citește Acatistul și se face colivă de pomenire. Este considerat sfântul „răbdării îndelungate în credință neclintită și peste fire". Astfel, cei ce au trebuință în acest sens îi fac Acatistul mai des și cer atingerea de sfintele moaște.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obișnuitul început se zice Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Cel cu numele biruinței, iubitorule de Hristos, în toată lumea te-ai făcut vestitorul credinței creștine, că prin mucenicească ta jertfire mare mărturisitor te-ai arătat, pentru care și noi te cinstim: ***Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!***

Icosul 1

Mărturisirea scrisă cu sângele mucenicesc și nouă ne-a rămas, Sfinte mare mucenic Calinic, prin care și noi ne încredințăm și ne întărim în Hristos.
Bucură-te, mărturie neștearsă a muceniciei creștine;
Bucură-te, biruința păgânilor;
Bucură-te, surparea idolilor;
Bucură-te, ieșirea din întunericul cel vechi;
Bucură-te, luminarea cea prea sfântă;

Bucură-te, mărturisitorul Împărăției celei de sus;
Bucură-te, vestitorul lui Hristos;
Bucură-te, ostaș ales între creștini;
Bucură-te, cel cu toată virtutea;
Bucură-te, cel cu râvna tinereții;
Bucură-te, cel cu tăria bărbăției;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Prin multe cetăți și sate propovăduind pe Hristos, ai ajuns și în Ancira, cetatea Galatiei, unde multe suflete la credința cea bună ai pescuit și dar ceresc le-ai făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Nu te-ai înfricoșat de întunecatul Sacherdon, ighemonul cel aspru, ci cu mare îndrăzneală te-ai făcut mărturisitorul credinței celei noi.
Bucură-te, zestre de comoară aleasă;
Bucură-te, odraslă bună;
Bucură-te, sămânță crescută între spini;
Bucură-te, că ai încolțit și în uscăciunea păgână;
Bucură-te, că udat de apa Hristos, pom ales ai răsărit;
Bucură-te, că rod înmiit ai făcut;
Bucură-te, că și noi din acesta ne hrănim;
Bucură-te, mucenic de mare cinste;
Bucură-te, mărturisitor de mare credință;
Bucură-te, al lui Hristos vestitor înfocat;
Bucură-te, a primilor creștini căpetenie;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 3-lea

A crezut ighemonul că te va îmblânzi cu momeli și ispitiri, dar văzând tăria ta, s-a mâniat, și spre multe chinuri și munci a poruncit să te dea, dar tu cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Spânzurat pe lemn, ți-ai amintit de crucea lui Hristos, prin care este biruința cea mai mare, prin care păcatul s-a călcat și Învierea Lumii s-a făcut.
Bucură-te, bărbăție de nimic abătută;
Bucură-te, de păgâni neînșelat;
Bucură-te, că pe idoli i-ai surpat;
Bucură-te, că cinstea lumii ai lăsat;

Bucură-te, că lui Hristos pe drumul crucii ai urmat;
Bucură-te, că te-ai făcut asemenea biruitor;
Bucură-te, că spre cele cereşti priveai;
Bucură-te, că pe cele pământeşti săracilor le-ai dat;
Bucură-te, cel tare cu sufletul;
Bucură-te, cel răbdător cu trupul;
Bucură-te, dorire de unire cu Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Nevrând să aduci jertfe idolilor mincinoși, păgânii se întărâtau tot mai mult, dar tu de asemenea și mai mult pe Hristos mărturiseai, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

De mare foc al iubirii de Dumnezeu te-ai aprins și cu îndrăzneală peste fire pe idolatri îi mustrai, de nu mai știau cum să scape de tine.
Bucură-te, că în bucăți ai fost tăiat;
Bucură-te, cel cu cângi ascuțite rupt;
Bucură-te, că durerile în iubire le prefăceai;
Bucură-te, că suferința Domnului o dăruiai;
Bucură-te, că ai slăbit cu tupul, dar nu și cu sufletul;
Bucură-te, cel cu credința neclintit;
Bucură-te, cel cu dragostea neabătut;
Bucură-te, cu mărturisirea neoprit;
Bucură-te, ostaș înfricoșător păgânilor;
Bucură-te, creștin cu adevărat;
Bucură-te, creștin de mare laudă;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 5-lea

S-au înspăimântat toți, că moartea nu te putea atinge, și nu mai știau cu ce chinuri să te mai muncească, încât în încălțăminte cu piroane te-au pus să alergi, tu cântând și mai tare: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Cu darul lui Hristos chiar pe cai i-ai întrecut, de se minunau prigonitorii de așa minune, încât mulți la credință au trecut.
Bucură-te, adeverirea credinței creștine;
Bucură-te, că pe tirani i-ai certat;
Bucură-te, că învățătura lui Hristos ai vestit;

Bucură-te, că prin fapte credința ai dovedit;
Bucură-te, că te-ai arătat un adevărat credincios;
Bucură-te, că așa chipul lui Hristos ai căpătat;
Bucură-te, că te-ai îmbrăcat cu Duhul PreaSfânt;
Bucură-te, că și chip ceresc ai primit;
Bucură-te, că asemenea Îngerilor te-ai dovedit;
Bucură-te, viteazul cel mare;
Bucură-te, mucenicul cel de cinste;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Cu piroanele ascuțite în picioare ai alergat mai tare decât cei ce te sileau, pe cai, să fugi, că însetați fiind, de tine s-au rugat să scoți apă din pământ cu puterea lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Tu, cel cu inima bună și pe prigonitori ai miluit, și așa iubirea ți-ai desăvârșit și cu jertfa mucenicească ai unit-o, spre marea slavă a lui Hristos, iubitorul dumnezeiesc.
Bucură-te, că nici o suferință nu te-a împuținat;
Bucură-te, că orice chin l-ai putut îndura;
Bucură-te, că peste fire te-ai dovedit;
Bucură-te, că chiar moartea ai rușinat;
Bucură-te, că puterea crucii ai mărturisit;
Bucură-te, că suferința în veselia cea viitoare ai prefăcut;
Bucură-te, cel cu bărbăția întreagă;
Bucură-te, al primilor creștini mare mărturisitor;
Bucură-te, că pe jertfa ta Biserica s-a întărit;
Bucură-te, că prin sângele tău și mai mult s-a sfințit;
Bucură-te, că prin mucenicie temelie neclintită s-a pus;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Lauda muceniciei tale să nu fie umbrită de împuținarea noastră, că la tine și noi alergăm, ca la un grabnic ajutător, să biruim și noi idolii patimilor, prin cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Biruitor al înșelării păgâne ai fost, și așa și pe noi ne ajută să ieșim din întunecarea idolilor ascunși, ca și noi să te urmăm în mucenicească luptă duhovnicească.

Bucură-te, sădirea de taină creștină;
Bucură-te, sămânța cea bună pe pământ;
Bucură-te, rod ce nu se sfârșește;
Bucură-te, ogor fără spini;
Bucură-te, holdă fără neghină;
Bucură-te, vas al revărsării dumnezeiești;
Bucură-te, dar de sus,
Bucură-te, dăruire necontenită;
Bucură-te, prinos pentru Viața veșnică;
Bucură-te, prin care și noi ne întoarcem la Hristos;
Bucură-te, prin care și noi ne îndreptăm;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Și noi cu smerenie spre tine venim, și cu rugăciune cerem să ne fii ocrotitor, împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, care ne muncesc și nu ne slăbesc, nădăjduind în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Mare iubitor de Dumnezeu te știm, și totodată iubitor de oameni, Sfinte mucenic Calinic, nume și pentru noi bineplăcut, pe care îl cinstim după cuviință.
Bucură-te, plăcutule al lui Hristos;
Bucură-te, și tămăduitorul bolilor noastre;
Bucură-te, și apărătorul nostru de bântuiala duhurilor rele;
Bucură-te, că te pleci la plânsul nostru;
Bucură-te, că ne auzi și strigarea noastră;
Bucură-te, că ești milostiv cu cei neputincioși;
Bucură-te, că nu te scârbești de necurățiile noastre;
Bucură-te, bunule în toate înțelegător;
Bucură-te, Calinic, mucenicul biruinței;
Bucură-te, sfântul credinței atotputernice;
Bucură-te, sfântul nostru cunoscut;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Și noi ne luptăm mereu cu păgânești patimi, și așa și spre tine nădăjduim, ca de ele să ne izbăvim, să cântăm și noi: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Tu, cel îmbrăcat cu chipul biruitor al lui Hristos, și pe noi ne îmbracă cu harul de sus, că suntem „goi” și suferim de frigul amar al păcatelor.
Bucură-te, slăvitule mucenic;
Bucură-te, bucuria noastră;
Bucură-te, și nădăjduirea cea din nevoi;
Bucură-te, că prin răbdarea mucenicească dar ai primit;
Bucură-te, darul tămăduirilor;
Bucură-te, darul biruinței;
Bucură-te, darul îmblânzirii vrăjmașilor;
Bucură-te, darul potolirii prigonirilor;
Bucură-te, darul smeririi asupritorilor;
Bucură-te, darul bunei credințe;
Bucură-te, darul iubirii de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 10-lea
Tăindu-ți-se capul, la cele veșnice ai trecut, dar de noi nu te-ai despărțit, că aproape ne ești, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
O, Sfinte mare mucenic Calinic, mare comoară avem prin sfintele tale moaște, pe care cu mare cinste le prețuim, și așa aproape neîncetat te avem.
Bucură-te, omul lui Dumnezeu;
Bucură-te, și omul cinstit al oamenilor;
Bucură-te, înger crescut din pământ;
Bucură-te, chip de cer în lume;
Bucură-te, strălucire de cruce înviată;
Bucură-te, lumină de biruitoare credință;
Bucură-te, icoană creștină;
Bucură-te, închinare adevărată;
Bucură-te, făclie a Bisericii sfinte;
Bucură-te, candelă nestinsă;
Bucură-te, laudă neîncetată a lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 11-lea
Ajuns la limanul odihnitor, ca unul ce vrednic ești de odihnă, știm că nici pe noi nu ne dai uitării, și mai mult, ne pomenești în fața lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Sfintele tale moaște ne sunt izvor de mari tămăduiri și așa nădejde de mare îndrăzneală avem în toate nevoile noastre.
Bucură-te, cel cinstit de toată creștinătatea;
Bucură-te, cel vestit în toată lumea;
Bucură-te, că și noi te sărbătorim;
Bucură-te, că și noi laude îți aducem;
Bucură-te, bucuria nădejdii,
Bucură-te, veselia dăruirii;
Bucură-te, deplinătatea iubirii;
Bucură-te, împlinirea cea pentru veșnicie;
Bucură-te, unirea cea nedespărțită;
Bucură-te, starea față în față a Cerului cu Pământul;
Bucură-te, întâlnirea cu Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Venim și noi cu puțina noastră cinstire, Sfinte mare mucenic Calinic, și la icoana ta ne închinăm lui Hristos, pe care cu totul L-ai iubit, cântând și noi: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Se bucură Pământul și se veselește Cerul, că te-ai făcut un adevărat plăcut al lui Dumnezeu, implinind astfel menirea făpturii.
Bucură-te, că înaintea lui Hristos stai;
Bucură-te, că în Locașurile cerești locuiești;
Bucură-te, că și de acolo ne sprijini;
Bucură-te, că mai mult, cu rugăciunea ne ajuți;
Bucură-te, că și tu ne ceri îndreptarea;
Bucură-te, că și tu ne mustri nepăsarea;
Bucură-te, că adesea chiar ne certi;
Bucură-te, că vrei și pe noi să ne câștigi;
Bucură-te, o, mucenice, bunul nostru cunoscut;
Bucură-te, o, sfinte ce ne ești aproape;
Bucură-te, sfinte printre toți Sfinții;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, mult pătimitorule, dar și biruitorule, Sfinte mare mucenice Calinic, din Locașurile de sus ne ajută și pe noi cei de jos, ce suntem în mari primejdii și nevoi, ca și noi să cântăm: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1

Mărturisirea scrisă cu sângele mucenicesc și nouă ne-a rămas, Sfinte mare mucenic Calinic, prin care și noi ne încredințăm și ne întărim în Hristos.
Bucură-te, mărturie neștearsă a muceniciei creștine;
Bucură-te, biruința păgânilor;
Bucură-te, surparea idolilor;
Bucură-te, ieșirea din întunericul cel vechi;
Bucură-te, luminarea cea prea sfântă;
Bucură-te, mărturisitorul Împărăției celei de sus;
Bucură-te, vestitorul lui Hristos;
Bucură-te, ostaș ales între creștini;
Bucură-te, cel cu toată virtutea;
Bucură-te, cel cu râvna tinereții;
Bucură-te, cel cu tăria bărbăției;
Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!

Condacul 1

Cel cu numele biruinței, iubitorule de Hristos, în toată lumea te-ai făcut vestitorul credinței creștine, că prin mucenicească ta jertfire mare mărturisitor te-ai arătat, pentru care și noi te cinstim: ***Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic, biruitoarea credință a lui Hristos!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Acatistul Sfintei mucenițe Serafima, fecioara din Roma (29 iulie)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul Sfintei mucenițe Serafima: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Serafima, strigă cu mare glas: pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc cu Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

&&&

Condacul 1
Harul lui Dumnezeu strălucind în tine te-ai făcut văpaie de foc a Duhului Sfânt, mărturisindu-L cu îndrăzneală până la moarte pe Dumnezeul cel Adevărat. Cea ce acum te afli în cetele de Sfinți Serafimi din Ceruri, caută și spre noi și ne ajută, căci te strigăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!***

Icosul 1
Îngerii cei luminoși s-au bucurat când te-au văzut, Sfântă muceniță Serafima, că ai disprețuit frumusețea acestei lumi și ai dorit să ai parte de frumusețea neasemuită a Raiului, lăsând trupul deoparte pentru a agonisi bogăție sufletului, iar noi te slăvim:
Bucură-te, înger pământesc;
Bucură-te, serafim ceresc;
Bucură-te, vas curat al harului arzător;
Bucură-te, cupă aurie a rugăciunii curate;
Bucură-te, trup fecioresc împodobit cu aripi de foc;

Bucură-te, copil venit de la Hristos;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 2

Spre slava lui Dumnezeu, Sfântă Serafima, îți petreceai viața în casa unei oarecare femei de vază din Roma pe nume Savina, și după ce ai adus-o și pe aceasta la dreapta credință, împreună cercetați cele dumnezeiești și vă hrăneați cu nectarul cuvintelor Evangheliei, zi și noapte închinându-vă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Fiind vremuri de prigoană împotriva creștinilor, ighemonul locului Viril a auzit despre tine că ești creștină și a trimis slujitorii să te răpească din casa Savinei. Stăpâna ta nu te-a lăsat să pleci, Sfântă Serafima, și văzând că nu e chip să-i înduplece pe slujitorii ighemonului, a venit împreună cu tine la judecată, iar pe drum îți spunea acestea:
Bucură-te, ceea ce luminezi mințile cu flacăra Adevărului;
Bucură-te, ceea ce cureți inimile cu focul Cuvântului,
Bucură-te, ceea ce răcorești sufletele cu bătăia aripilor tale;
Bucură-te, lumină izvorâtă din sânurile Tatălui;
Bucură-te, candelă aprinsă din Iubirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, veghetoarea noastră la ceas de grea încercare;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 3

Văzând-o ighemonul pe cinstita Savina cea de neam mare că te însoțește, sfântă fecioară, s-a rușinat și te-a eliberat, dar peste trei zile a trimis din nou slujitorii să te răpească, iar Savina te urma și se ruga lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Ai stat fără teamă în fața ighemonului, făcând de rușine idolii lui pe care i-ai numit demoni, Sfântă muceniță Serafima, spunând că nu există nimic mai covârșitor decît a cunoaște pe Dumnezeul cel adevărat și cu cucernicie viețuind, Lui unuia să-i slujești. Ne închinăm credinței tale și te chemăm:
Bucură-te, glăsuind din inimă curată;
Bucură-te, revărsând pe buze dulceața harului din tine;
Bucură-te, vorbind cele înțelepte;
Bucură-te, făcând doar cele cuviincioase;
Bucură-te, rușinând idolii;
Bucură-te, dezvăluindu-l pe vrăjmașul diavol din ei;

Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 4

Fiindcă nu vroiai să aduci jertfe idolilor, ighemonul ți-a cerut să îi spui care este biserica ta, sfântă fecioară, ispitindu-te să Îi aduci lui Hristos aceeași jertfă care era pregătită zeilor lui dar i-ai înțeles înșelăciunea și nu te-a răzbit viclenia diavolului, având îngeri împrejur care te luminau și împreună cu care Îl slăveai pe Dumnezeu prin jertfa rugăciunii: ***Aliluia!***

Icosul 4

Înțelepciunea Cuvântului lui Dumnezeu sălășluia în tine, Sfântă Serafima, și având trezvia cea dătătoare de gânduri bune, i-ai spus așa: ”De vreme ce, cu ajutorul lui Dumnezeu mă păzesc fără prihană, eu sunt cu adevărat Biserica Lui, pentru că Scriptura noastră zice: Voi sunteți biserici ale Dumnezeului celui viu și Duhul lui Dumnezeu viețuiește întru voi”, iar noi ne bucurăm și te lăudăm:
Bucură-te, ceea ce ai fost biserică vie a lui Hristos;
Bucură-te, că ai făcut din inima ta altarul slujirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ai făcut din gândurile tale, icoana Domnului Hristos;
Bucură-te, că ai adus tămâia cea bine mirositoare a evlaviei;
Bucură-te, că te-ai uns cu mirul cel minunat al smereniei;
Bucură-te, că ai aprins lumânarea Vieții veșnice prin mărtusire;
Bucură-te, că te-ai adus jertfă de sânge pe altarul Raiului;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 5

Ighemonul însă țesea în mintea lui cum să te înduplece, sfântă muceniță, și te-a ispitit spunându-ți că dacă te va sili la păcat se va dărâma Biserica lui Dumnezeu din tine, dar i-ai răspuns că: ”De va strica cineva Biserica lui Dumnezeu, pe acela îl va strica Dumnezeu”, și cu inima plină de credință Îl chemai: ***Aliluia!***

Icosul 5

Atunci necuratul păgân a poruncit să te dea la doi tineri care să te necinstească toată noaptea, iar aceștia te-au dus într-o cămară foarte întunecoasă vroind să își facă voia cu tine, sfântă fecioară, dar te-ai rugat la Dumnezeu cu lacrimi să se întunece ochii lor ca să nu se poată atinge de tine, și I-ai cerut mila Lui și pentru Savina să nu o vateme diavolul, iar noi te slăvim:
Bucură-te, că deodată s-a făcut cutremur mare;
Bucură-te, că tinerii au căzut la pământ, neputincioși în mădularele lor și orbind;
Bucură-te, că te-ai întărit și mai mult în ceasul acela;
Bucură-te, că ai văzut cu ochii tăi puterea lui Dumnezeu;

Bucură-te, că ai stat în rugăciune până dimineața;
Bucură-te, că i-ai mulțumit Domnului;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 6

Ighemonul s-a aprins de mânie și te-a acuzat că ești fermecătoare, Sfântă Serafima, când a văzut cum cei doi tineri au fost lipsiți de vederea ochilor și de puterea lor trupească, căci el nu se închina lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Stând în fața divanului de judecată, L-ai mărturisit din nou pe Dumnezeu și, la cererea păgânului, te-ai rugat Lui pentru cei doi tineri să își recapete folosința mădularelor, iar poporul care era de față te lăuda așa:
Bucură-te, că tinerii au spus că noaptea a venit îngerul Domnului;
Bucură-te, că acesta s-a așezat între tine și ei;
Bucură-te, că i-a cuprins mare teamă de strălucirea îngerului;
Bucură-te, că în clipa aceea li s-au luat toate puterile;
Bucură-te, că ochii li s-au întunecat;
Bucură-te, că ei au crezut în Dumnezeul cel Adevărat;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 7

Ighemonul a cerut să fii arsă cu două făclii, sfântă muceniță, dar Dumnezeu nu a îngăduit ca focul cel pământesc să ardă flacăra Duhului Sfânt ce viețuia în tine, și de îndată a stins făcliile iar cei care le purtau au căzut la pământ, iar tu i-ai mulțumit Domnului Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 7

Întărâtându-se și mai mult, păgânul a cerut să fii bătută cu bețele, Sfântă Serafima, dar de îndată s-a făcut cutremur mare și unul din bețe s-a rupt și a intrat în ochiul drept al ighemonului, iar noi te rugăm primește aceste cuvinte de la noi:
Bucură-te, trup neatins de voința păcătosului;
Bucură-te, că aveai îngeri în jur care te fereau de chinuri;
Bucură-te, că ighemonul a orbit după trei zile;
Bucură-te, că nu a putut să sfărâme Biserica vie a lui Dumnezeu din tine;
Bucură-te, că ai rămas întreagă în duh și în feciorie;
Bucură-te, că Hristos te-a păzit ca pe mireasa Lui;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 8

Atunci a poruncit păgânul să te dea la moarte prin tăierea capului, Sfântă Serafima, iar tu ai primit cu bucurie drumeția ce ți se pregătise spre Împărăția lui Dumnezeu, căruia Îi strigai: ***Aliluia!***

Icosul 8

Având nădejde în Domnul Hristos, te-ai adus ofrandă neprihănită Lui și ai zburat cu aripile tale de foc în cămara cea curată a nunții dumnezeiești, acolo unde sufletul se cunună cu Viața veșnică. Te rugăm nu ne uita nici pe noi care te lăudăm:
Bucură-te, luminată fiind de lumina harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, pârjolind cu credință viclenia diavolului;
Bucură-te, cea îmbrăcată cu haina de nuntă a Sfintelor fecioare;
Bucură-te, având candela plină cu untdelemnul faptelor grăitoare;
Bucură-te, că cetele Serafimilor te-au primit în rândurile lor;
Bucură-te, că glasul tău acum cântă cu ei slavă lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 9

Savina cea din neam bun a alergat la locul muceniciei, sfântă fecioasă și luând trupul tău cel sfințit l-a îngropat cu cinste în mormântul ei propriu ca pe o comoară prețioasă și ca pe un mărgăritar prea scump, slăvindu-L pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Având dragostea cea care nu cade niciodată ai păstrat aprinsă flacăra Hristos ce ardea în inima ta, sfântă muceniță, iar trupul nu l-ai cruțat pentru această dragoste așa cum nici sufletul nu l-ai dat pentru cele vremelnice. Cădem la picioarele tale și te chemăm:
Bucură-te, apărătoarea noastră în dureri;
Bucură-te, cutremurând cuiburile demonilor;
Bucură-te, sfărâmând intențiile lor rele;
Bucură-te, înflăcărând și inima noastră cu iubirea lui Hristos;
Bucură-te, ridicând sufletul nostru cu năzuirea spre Cer;
Bucură-te, întunecând ochii dușmanilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 10

Mergând pe calea muceniciei ai îndurat mai întâi prigoana minții, Sfântă Serafima, dar nu ai lăsat să înmugurească pârtășia cu păcatul în mintea ta acolo unde se nasc gândurile, ci ai pus pavăză de neoprit ispitirilor diavolului care veneau către tine ca niște săgeți otrăvitoare prin rugăciunea necontenită către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Învingând prin rugăciune ispitirile minții, Dumnezeu a venit în întâmpinarea ta, Sfântă muceniță Serafima, căci a văzut strădania ta și s-a arătat ca Apărătorul tău. Te rugăm ajută-ne să nu ne pierdem de credință și te lăudăm:
Bucură-te, locaș al Duhului Sfânt;
Bucură-te, curajoasă floare a Raiului;
Bucură-te, că te-ai întors în Casa cea luminată a Iubirii;
Bucură-te, că pui stavilă gândurilor noastre păcătoase;
Bucură-te, că nu lași mintea noastră să alunece de la Dumnezeu;
Bucură-te, că stârpești săgețile aducătoare de păcat;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 11

Nu ai cruțat frumusețea tinereții tale, sfântă fecioară, având în tine o frumusețe mai strălucitoare ce venea de la Dumnezeu prin sufletul cel curat și dorirea de a fi cu El întotdeauna: ***Aliluia!***

Icosul 11

Nu există ispită să nu fie învinsă de Dumnezeu, dar ne lipsește tăria rugăciunii, Sfântă Serafima, ne copleșește mândria, ne sufocă lipsa smereniei și atunci nu ne putem ruga curat lui Dumnezeu. Te chemăm pe tine să ne ajuți, să ne dai din puterea ta să răzbim peste ispitele ce ne stau în cale și te strigăm:
Bucură-te, cea deplin încrezătoare în Dumnezeu;
Bucură-te, cea neclintiă în stăruința rugăciunii;
Bucură-te, cea nelipsită de cântarea de laudă către El;
Bucură-te, cea mereu veselă și plină de viață;
Bucură-te, porumbel al focului dumnezeiesc;
Bucură-te, aripi de flăcări ale tronului împărătesc;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 12

Știind că Dumnezeu este unicul apărător al fecioriei și curăției tale, pe El L-ai chemat, către El ai strigat ca lumina și veselia ta veșnică și cu El îți doreai să fii în veci: ***Aliluia!***

Icosul 12

Roagă-te și pentru noi, Sfântă Serafima, ca Dumnezeu să ne vindece slăbănogeala sufletului așa cum te-ai rugat pentru cei doi tineri în neputința mădularelor lor, să ne ridicăm din cenușa căderii duhovnicești și să te lăudăm așa:
Bucură-te, cea prin care Dumnezeu a făcut minuni;

Bucură-te, că te-ai sfințit încă din viața pământească;
Bucură-te, că nu ai lăsat ispitele să îți clatine puterea sufletească;
Bucură-te, că gonești toate descântecele și farmecele;
Bucură-te, că cei ce ți se roagă nu sunt vătămați de acestea;
Bucură-te, că te-ai adus singură jertfă Domnului Hristos;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 13 (de 3 ori)
Sfântă muceniță Serafima, fecioară cu inima de foc și aripi de serafim, te rugăm să ne ajuți în lupta cu vrăjmașii văzuți și nevăzuți, să le acoperi vederea cea iscoditoare și făcătoare de rău și să arzi cu puterea harului lui Dumnezeu descântecele și farmecele, ca eliberați de ispite să Îi strigăm veșnic Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Apoi se zice din nou:

Icosul 1
Îngerii cei luminoși s-au bucurat când te-au văzut, Sfântă muceniță Serafima, că ai disprețuit frumusețea acestei lumi și ai dorit să ai parte de frumusețea neasemuită a Raiului, lăsând trupul deoparte pentru a agonisi bogăție sufletului, iar noi te slăvim:
Bucură-te, înger pământesc;
Bucură-te, serafim ceresc;
Bucură-te, vas curat al harului arzător;
Bucură-te, cupă aurie a rugăciunii curate;
Bucură-te, trup fecioresc împodobit cu aripi de foc;
Bucură-te, copil venit de la Hristos;
Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!

Condacul 1
Harul lui Dumnezeu strălucind în tine te-ai făcut văpaie de foc a Duhului Sfânt, mărturisindu-L cu îndrăzneală până la moarte pe Dumnezeul cel Adevărat. Cea ce acum te afli în cetele de Sfinți Serafimi din Ceruri, caută și spre noi și ne ajută, căci te strigăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniță Serafima, arzând cu focul harului ispitele noastre!***

Se zice această:

Rugăciune

Cucerind bunăvoința lui Dumnezeu prin sufletul tău curat și inima rugătoare, ai primit salvarea Lui din ispitele păgânului, Sfântă muceniță Serafima, iar acum stai așezată la picioarele Lui împreună cu Cetele de Serafimi în Ceruri.

Caută și spre noi, că te chemăm cu mult drag, și izbăvește-ne de demonii care ne dau târcoale, stinge toată aprinderea trupului și a sufletului pe care o aduc, păzește mintea noastră de gândurile păcătoase și acoperă-ne cu aripile tale de foc să nu ne mai atingă răul.

Fii ocrotitoarea caselor noastre și a tot ce suntem, Sfântă Serafima, iar la sfârșitul vieții prin rugăciunile tale deschide-ne drumul spre Împărăția lui Dumnezeu să ne îndestulăm și noi de priveliștea cea de neînchipuit a Raiului și să auzim și noi cântarea cea curată a Serafimilor care Îi înalță slavă lui Dumnezeu, în vecii vecilor. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfintei mucenițe Serafima şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin !

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2022/06/09/acatistul-sfintei-mucenite-serafima-fecioara-din-roma-29-iulie/

Imnografie

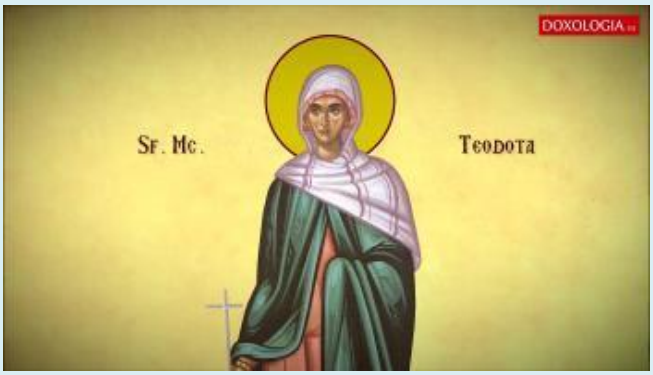

Troparul Sfintei muceniţe Teodota: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Teodota, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Tropar: În cuptorul de foc, fericită, ai luat cununa răsplătirii, aducând împreună cu tine pruncii ca un dar al jertfirii, nu trece cu vederea pe cei ce îţi aduc gânduri smerite, ci dă plinire cererilor celor ce se ostenesc spre virtute.

Sfânta muceniţă Teodota împreună cu fiii săi, cei ce au primit cuptorul de foc drept mormânt, ca să ajungă în cămările Focului Celui veşnic, cu ale lor rugăciuni să stingă focul patimilor noastre.

(Video) Troparul Sfintei muceniţe Teodota - Interpret: Otilia Simeria
https://doxologia.ro/tropare/video-sfanta-mucenita-teodota-cu-fiii-sai-tropar

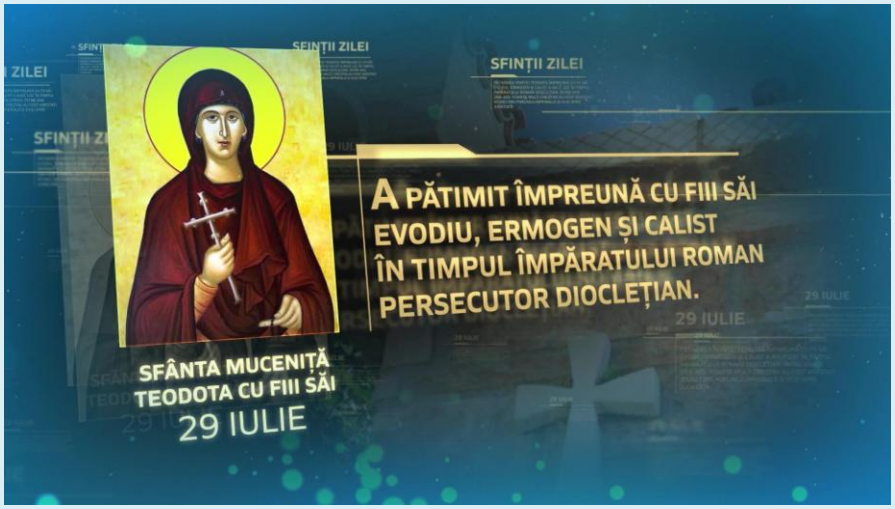

https://www.trinitas.tv/sfanta-mucenita-teodota-cu-fiii-sai-29-iulie/

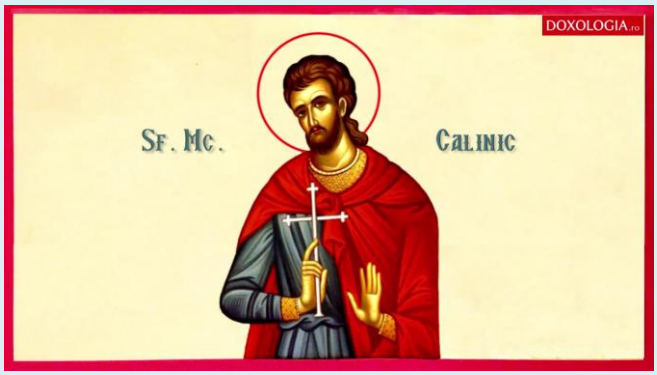

Condacul Sfântului mucenic Calinic: Cele de sus frumoase, după vrednicie, acum le-ai moştenit, căci de dragostea lui Hristos aprinzându-te, Sfinte Calinic, asupra focului prin aceasta bărbăteşte ai îndrăznit. Aceluia şi acum stându-I înainte, nu înceta să te rogi pentru noi toţi.

Troparul Sfântului mucenic Calinic: Mucenicul Tău, Doamne, Calinic, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

(Video) Troparul Sfântului mucenic Calinic - Interpret: Otilia Simeria
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-mucenic-calinic-tropar

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Anastasia şi Teodotia şi a celor împreună cu ele

Mergând Sfânta Anastasia, vindecătoarea de răni, în Macedonia şi acolo, îndeletnicindu-se în obişnuita slujire a sfinţilor, a făcut cunoştinţă cu o văduvă foarte tânără cu numele Teodotia, care era cu neamul din părţile Bitiniei, din cetatea Niceea. Aceasta a rămas văduvă cu trei prunci, după bărbatul său care murise şi îşi avea locaşul în Macedonia, petrecându-şi zilele văduviei sale cu bună-credinţă şi întru creştinească mărturisire.

Fericita Anastasia era găzduită de multe ori la aceea văduvă, iubind-o ca pe o roabă credincioasă a lui Hristos şi mângâindu-se împreună cu dânsa, prin cuvinte înţelepte, pentru dragostea lui Dumnezeu - pentru care, o! cât de mulţi sfinţi şi-au pus cu osârdie sufletele lor!

După câtăva vreme, Teodotia a fost cunoscută că e creştină, deci au prins-o şi au dus-o la împărat, care a supus-o întrebărilor. Unul din cei de faţă, cu numele de Levcadie, rănit fiind de frumuseţea ei, a rugat pe împărat să i-o dea de femeie şi să nu o piardă pe ea. Împăratul s-a învoit îndată la cererea lui, nădăjduind că mai degrabă va reuşi bărbatul acela s-o întoarcă spre zei.

Deci, luând Levcadie în casa sa pe Teodotia, împreună cu fiii săi, ce n-a făcut ca s-o amăgească? A rugat-o, sfătuind-o, momind-o şi îngrozind-o ca să facă aceste două: adică, să se lepede de Hristos şi să voiască a fi lui femeie.

Iar Teodotia răspundea: "De pofteşti bogăţiile mele, iată, toate ţi le dau de bună voie, iar de te sârguieşti a mă avea pe mine de femeie, nu nădăjdui, ci lasă-mă să slujesc lui Hristos, ca în locul tuturor bogăţiilor, numai pe Hristos să-l moştenesc. Iar dacă, iubind frumuseţea mea, mă pofteşti şi te nevoieşti a mă întoarce de la Hristosul meu, apoi să ştii că alegi lucrurile cele cu neputinţă; căci mai lesne vei schimba frumuseţea mea în urâciune şi viaţa în moarte, decât să poţi întoarce mintea mea de la Hristos şi să mă aduci spre a voi nunta cu tine".

În acele zile Levcadie, a avut nevoie a merge cu împăratul care se ducea undeva. Deci s-a dus, lăsând pe Teodotia în casa sa şi a zăbovit în acea cale multă vreme. Astfel Teodotia, având puţină linişte, slujea împreună cu Sfânta Anastasia, celor legaţi; pe cei bolnavi tămăduindu-i, pe cei morţi îngropându-i şi pe cei vii întărindu-i spre mai mari nevoinţe.

Şi iarăşi s-a vestit lui Diocleţian că s-au umplut temniţele de prin cetăţi de creştini şi nu mai este loc pentru alţii. Atunci, păgânul tiran a poruncit ca să-i piardă pe toţi într-o noapte, ca să deşerte temniţele pentru primirea altor creştini. Şi aşa a fost rânduită o noapte pentru acel lucru rău, când mulţime mare de mucenici au fost trimişi la Hristos, către ziua cea neînserată. Pe unii i-au ucis cu sabia, pe alţii i-a înecat apa, pe alţii i-au ars cuptoarele cele de foc, iar pe alţii i-au primit de vii sânurile pământului. Apoi săpând şanţuri şi gropi adânci, i-a aruncat acolo de vii şi i-a astupat cu pământ şi cu pietre, ale căror nume se află scrise în cartea vieţii şi singur Dumnezeu le ştie.

A doua zi, iubitoarea de mucenici, fericita Anastasia, venind după obiceiul ei la una din temniţe şi neaflând pe nimeni, a umplut văzduhul de plângere şi de tânguire. Şi, fiind întrebată de ostaşii ce se întâmplaseră acolo, pentru ce se tânguieşte astfel, ea a răspuns: ***"Caut pe robii Dumnezeului meu, care erau ieri într-această temniţă şi acum nu ştiu unde sunt".***

Iar ei aflând că este creştină, îndată au luat-o şi au dus-o la Flor, ighemonul Iliricului şi întrebând-o ighemonul dacă este creştină, ea a răspuns: ***"Cu adevărat sunt creştină şi ceea ce-ţi este urâciune, aceea îmi este iubit, iar numele creştinesc, care la voi este de hulă, acela îmi este de cinste şi de laudă".***

După ce s-a înştiinţat ighemonul despre patria şi despre bunul ei neam, fiind din Roma şi din neam luminat, a întrebat-o: "Dar ce te-a silit pe tine la aceasta de ai lăsat Roma, patria cea prea slăvită şi ai venit aici?"

Răspuns-a sfânta: *"Ce altceva, decât glasul Domnului meu, Cel ce mă cheamă către El, că, Aceluia urmând, am lăsat patria şi prieteni şi luând crucea Hristosului meu, cu picioarele grabnice şi vesele am pornit în urma Lui".*

Zis-a ighemonul: "Unde este Acela pe Care Îl numeşti Hristos?"

Răspuns-a sfânta: *"Nu este loc care să nu aibă pe Hristos, căci este în cer, este în mare, este pe pământ, este încă şi în toţi cei ce-L cheamă şi se tem de El, luminându-i la minte şi totdeauna petrecând împreună cu dânşii".*

Zis-a ighemonul: "Unde sunt aceia care se tem de Hristosul tău, despre Care grăieşti? Spune nouă ca să-i ştim".

Sfânta a răspuns: *"Până acum au fost împreună cu noi pe pământ cu trupul, iar acum lăsând cele de jos, sunt în ceruri şi privesc la noi din înălţime. Pentru că moartea ce au primit pentru Hristos, le-a mijlocit aceasta, într-al căror număr doresc să fiu numărată şi eu şi poftesc a merge pe aceeaşi cale, pe care au mers ei".*

Neputând ighemonul a-i face vreun rău, fiind romană de neam mare, mai înainte până nu va înştiinţa pe împărat pentru dânsa, a scris toate cele ce ştia despre Anastasia şi a trimis la Diocleţian. El ştia prea bine pe părinţi, pe bărbatul ei şi pe dânsa şi înţelegând cum că risipeşte averea rămasă de la părinţii săi, miluind pe creştinii cei săraci, vrând s-o ia de la dânsa, ca s-o moştenească el, a poruncit s-o aducă înaintea sa. Văzând-o, îndată a început a o întreba de avere, iubind mai mult bogăţia decât pe zeii săi. Şi zicea: "Unde sunt vistieriile care ţi-au rămas de la tatăl tău?"

Sfânta a răspuns: *"De mi-ar fi rămas ceva din vistieriile şi averile moştenite, prin care aş fi putut sluji mai mult robilor Hristosului meu, apoi nu m-aş fi dat în mâinile celor ce caută sânge creştinesc. Dar de vreme ce le-am împărţit pe toate, precum se cădea şi mi-a rămas numai singur trupul, acum şi pe dânsul mă sârguiesc a-l aduce în dar Hristosului meu".*

Împăratul văzând vorba ei cea liberă şi pricepând într-însa mărimea sufletului cel cu bărbăţie, apoi nenădăjduind a o birui cu cuvinte, nici a lua ceva din bogăţia ei,

de a cărei împărţire auzise, se temea a se da mai mult în vorbă cu dânsa, ca să nu fie ruşinat de cuvintele ei cele înţelepte. Deci a poruncit să o ducă la eparh, zicând: "Nu se cuvine mărimii împărăteşti a vorbi cu o femeie fără minte".

Şi a început eparhul a vorbi către dânsa cu cuvinte de pace, zicând: "Pentru ce, o! femeie, nu voieşti a aduce jertfă zeilor, precum aducea tatăl tău şi de ce, lăsându-i pe dânşii, cinsteşti pe Hristos? Ori nu ştii că S-a născut din iudei şi a fost omorât de ei ca un făcător de rele?"

Anastasia zise: *"Şi eu am avut în casa mea zei şi zeiţe de aur, de argint şi de aramă şi i-am văzut că sunt deşerţi, fiind numai odihnă a păsărilor, sălaş al păianjenilor şi al muştelor. De aceea, luându-i, i-am aruncat în foc, scăpându-i de necinstea păsărilor, a păianjenilor şi a muştelor şi mi-au ieşit din foc bani de aur, de argint şi de aramă. Cu acei bani am hrănit pe mulţi flămânzi, pe cei goi i-am îmbrăcat, pe cei neputincioşi i-am ajutat şi pe cei ce le trebuiau câte ceva i-am îndestulat; şi aşa pe zeii cei ce stau deşerţi şi fără nici o treabă, i-am făcut multora de trebuinţă".*

Eparhul a strigat cu mânie: "Acest lucru al tău, fără de Dumnezeu, nici nu voiesc a-l auzi cu urechile".

Sfânta, râzând, a zis: *"Mă mir de înţelepciunea ta, o! judecătorule, că numeşti faptele mele fără de Dumnezeu. Căci, de ar fi fost în acei idoli fără suflet măcar numai o simţire sau o putere oarecare, apoi ce i-ar fi oprit a se scăpa din mâinile celor ce-i sfărâmau sau să facă izbândă asupra acelora sau chiar de la voi să fi cerut ajutor? Dar nici ei singuri nu ştiau că rabdă ceva".*

Judecătorul, tăind vorba, a zis: "Prea dumnezeiescul nostru împărat a poruncit ca toate cuvintele deşarte lăsându-le, din două să alegi una: sau să te pleci să jertfeşti zeilor, sau să te pierdem rău".

Sfânta a răspuns: *"A muri pentru Hristos nu este pieire, ci odihnă în viaţa cea veşnică".*

După mai multe cuvinte zise unul împotriva altuia, eparhul, văzând că sfânta este neînduplecată, s-a dus şi a spus împăratului.

Diocleţian, mâniindu-se foarte şi gândindu-se ce va face cu dânsa, unul din sfetnici l-a sfătuit ca s-o dea lui Ulpian, arhiereul Capitoliei, ca acela sau cu cuvinte să o înduplece sau să o silească prin munci, iar de nu se va pleca, să o piardă prin

moarte şi toată averea ei, câtă a mai rămas, să se ia la Capitoliu. Plăcându-i împăratului acest sfat, a trimis îndată pe Anastasia lui Ulpian, mai marele tuturor slujitorilor idoleşti.

Luând-o, Ulpian a dus-o cu cinste în casa sa, vrând cu vicleşug a o îndupleca mai lesne decât cu îngroziri. Şi, după multe vorbe sfătuitoare şi linguşitoare, a pus înaintea ei de amândouă părţile lucruri potrivnice, toate cele frumoase ale lumii acesteia şi toate uneltele de muncă, care sunt înfricoşate vederii. De o parte pietre scumpe, iar de alta săbii ascuţite de amândouă părţile; aici paturi de aur şi de cristal, împodobite cu aşternuturi de mult preţ, iar dincolo paturi de fier arse, pline de cărbuni aprinşi. De o parte gherdanuri, cercei şi diferite feluri de podoabe de aur şi de mărgăritar, iar de alta obezi, lanţuri şi legături de fier; aici oglinzi luminate şi toate cele ce sunt de trebuinţă spre împodobirea femeiască, iar acolo piepteni de fier, gătiţi spre dărăpănarea trupului, cleşti şi ţepi de fier pentru ruperea lui. De o parte haine frumoase şi foarte scumpe, iar de alta hârburi şi pânze aspre cu care s-au obişnuit muncitorii a freca rănile mucenicilor.

Pentru ce a făcut aceasta acel om viclean şi maestru? Pentru ce a pus împotriva celor frumoase, pe cele înfricoşate, împotriva celor de bucurie, cele de scârbă şi împotriva celor moi, pe cele aspre? Ori ca să înşele, ori ca să înfricoşeze cu acestea pe mireasa lui Hristos, care nu băga seama de amândouă: nici pe cele frumoase nu le poftea, nici de cele aspre nu se temea ca să fugă, ci se pleca cu mai mare voinţă spre uneltele de muncă, decât către podoabele cele scumpe femeieşti. Şi ce a sporit ticălosul? Numai în ceea ce zicea proorocul: "şi a minţit strâmbătatea". Căci toate acelea neştiind el, le-a rânduit spre a sa ruşinare şi înfruntare, iar de aici s-a văzut cea mai mare bărbăţie şi dragoste pentru Hristos. Apoi că scornirea şi măiestria lui este deşartă şi în zadar şi-a arătat vicleşugul şi înşelăciunea. Şi a zis el către sfântă: "Alegeţi din amândouă părţile ceea ce doreşti".

Atunci Anastasia, căutând spre cele lumeşti, a zis: "Ale tale sunt acelea, diavole şi ale celor ce slujesc ţie, cu care împreună vei fi dat veşnicei pierzări". Apoi, uitându-se la lanţuri şi la toate uneltele de muncă a zis: "Cu acestea, înfăşurându-mă, mai frumoasă şi mai plăcută mă voi face şi mă voi arăta lui Hristos, prea iubitul meu Mire, pe acestea le voiesc, iar pe acelea le trec cu vederea. Pe acestea le caut, iar de acelea mă lepăd, pe acestea le iubesc pentru Domnul meu cel iubit, iar pe acelea le urăsc şi le scuip".

Arhiereul, cruţând-o şi sperând încă, i-a dat trei zile de gândire. Dar muceniţei, părându-i greu aceasta, a zis: *"Pentru ce întârzii vremea, pentru ce nu mă munceşti îndată? Ce mai voieşti să auzi de la mine, decât aceasta ce zic acum:*

zeilor tăi nu voi jertfi, iar voii tale şi împăratului tău, nu mă voi supune, ci voi aduce laudă şi jertfă Împăratului cerurilor, Dumnezeului meu celui fără de moarte, pentru Care îmi pun sufletul şi trec cu vederea muncile tale, ca să câştig pe Hristos, Care este viaţa veşnică?"

Arhiereul idolesc a zis: "Au doară şi tu îţi alegi moarte asemenea cu a Hristosului tău, nebuno?"

Iar muceniţa, auzind de moartea lui Hristos, s-a umplut de bucurie şi a zis: *"Amin, amin, fie mie aceasta, Hristoase, Împărate!"*

Atunci a întrebat arhiereul: "Ce este cuvântul acesta, amin?".

Răspuns-a sfânta: *"Tu nu eşti vrednic nici a înţelege cuvântul acesta, nici a-l grăi, că nimeni din cei cu minte, nu toarnă mirul cel de mult preţ în vasul putred".*

Deci, a poruncit Ulpian să o ducă pe dânsa până în trei zile la nişte femei cunoscute ale ei, care îi erau mai înainte vecine şi prietene, ca să o înduplece pe dânsa cu vorba lor şi să-i moaie inima ei, ca să se întoarcă la zeii părinteşti. Şi ce nu-i făceau acele femei viclene şi necurate? Câte cuvinte, câte sfaturi linguşitoare şi graiuri ispititoare care sunt obiceiurile femeilor, nu turnau în urechile ei, aducându-i aminte de frumuseţile şi dulceţile lumii acesteia? Dar ea n-a auzit nimic şi în cele trei zile n-a băgat nimic în gură, nici apă, nici mâncare, ci a petrecut neîncetat strigând în inima sa către Hristos, Mirele său.

Văzând Ulpian, după cele trei zile, pe Sfânta Anastasia că tot Îl mărturiseşte pe Hristos, şi stă ca un stâlp neclintit, ca un munte nemişcat, a judecat-o şi a dat-o la munci. Dar mai întâi a poftit ticălosul (rănindu-se de frumuseţea ei) să întineze pe porumbiţa lui Hristos cea curată. Dar când a vrut să se atingă de dânsa, îndată a orbit şi mare durere a cuprins capul lui, încât răcnea ca un nebun şi striga către zeii săi, cerând ajutor. Şi a poruncit să-l ducă în capiştea idolească, nădăjduind că va dobândi vindecare de la aceia cărora le slujea, dar a primit în loc de ajutor, mai mare vătămare şi în loc de viaţă, moarte. Că acolo rău şi-a lepădat sufletul său şi s-a dus în iad la zeii săi şi a mers vestea despre minunea aceea la multe popoare, iar Sfânta muceniţă Anastasia a fost eliberată.

Ieşind de acolo, a mers la Teodotia, cea mai sus pomenită, sora ei duhovnicească, care petrecea în casa lui Levcadie, comitul şi i-a povestit toate cu de-

amănuntul câte a răbdat şi minunea ce a făcut Dumnezeu, precum şi mila ce a arătat spre dânsa.

Apoi, după puţine zile, a venit şi comitul, întorcându-se din Bitinia şi iarăşi silind-o în chipul cel dintâi pe Teodotia, cu cuvinte bune şi cu îngroziri, o îndemna pe ea către amândouă fărădelegile, adică către necuraţii idoli şi către necurata nuntă. Văzând cum că nimic nu sporeşte, apoi înştiinţându-se şi despre Anastasia, care era acolo, s-a umplut de mare mânie şi îndată luând pe Anastasia şi legând-o, a dat-o judecăţii.

Pe Teodotia, împreună cu copiii săi a trimis-o legată la Nichita, antipatul Bitiniei, spunându-i prin scrisoare toate cele despre ea.

Adusă fiind fericita Teodotia la antipatul acela şi în divan fiind întrebată şi fiind îngrozită cu munci grele, fiul ei cel mai mărişor, cu numele Evod, a zis atunci: "Noi, o! judecătorule, nu ne temem de muncile omeneşti, care s-au obişnuit a mijloci trupului nestricăciune, iar sufletului nemurire, ci ne temem de Dumnezeu Care are putere să piardă sufletul şi trupul în gheena cea de foc!"
Iar judecătorul îndată a poruncit ca înaintea maicii sale să-l bată pe copil cu vergi până la sânge.

Maica, privind la aceea, se bucura şi întărea pe fiul său cu cuvinte ca să rabde cu bărbăţie.

După aceasta a dat pe sfântă unui om desfrânat şi înverşunat, cu numele Ertac, căruia îndată ce s-a apropiat de dânsa, i s-a schimbat faţa şi a început a-i curge sânge din nas. Apoi a strigat către antipat: "Vai mie, cum am pus mâna pe Teodotia, am văzut un tânăr încuviinţat şi prea strălucit, care mi-a dat o palmă atât de tare încât mi-a zdrobit nările".

Acestea auzindu-le neînţelegătorul acela şi o minune ca aceasta văzând-o, în loc să cunoască pe Dumnezeu, Care păzeşte curăţenia celor cu întreagă înţelepciune, el mai vârtos a înnebunit şi nu a crezut, ci a socotit că este vrăjitorie şi ispitea pe muceniţă cu înfricoşări, zicând: "De nu te vei închina nemuritorilor zei, vei vedea înjunghiaţi înaintea ta pe iubiţii tăi fii".

Iar sfânta a zis: "Aceasta o şi doresc, ca fiind vie, să trimit către Stăpânul Hristos pe fiii mei, la limanul cel mântuitor şi atunci şi eu să le urmez, ca împreună să ne veselim totdeauna".

Cuvintele acelea foarte mult au tulburat pe tiran. Pentru aceea a poruncit să ardă un cuptor, în care a intrat maica cu fiii, bucurându-se şi mulţumind Domnului. ***Şi astfel şi-au dat sfintele lor suflete în prea curatele Lui mâini. În acest chip Sfânta Teodotia, cu fiii săi, au primit fericitul sfârşit.***

***

Sfânta Anastasia, vindecătoarea de răni, în acea vreme era ţinută în legături la ighemonul Iliricului. Acela fiind iubitor de aur şi auzind că Anastasia este din cei bogaţi şi are avere multă, a chemat-o la o parte şi i-a zis: "Te ştiu pe tine o, femeie, că eşti bogată şi eşti credincioasă. Deci, ascultă porunca Hristosului tău, Care vă porunceşte să treceţi cu vederea toate bogăţiile şi să vă faceţi săraci. Lasă-mi bogăţia ta, împlinind astfel porunca lui Hristos şi din mâinile noastre te vei elibera; apoi, fără de temere şi neoprită, vei sluji Dumnezeului tău".

Prea înţeleapta Anastasia la aceasta a răspuns cu bună înţelegere: "Dar o! judecătorule, este în Evanghelie zis de Hristosul meu: Vindeţi averea ta şi o dă săracilor şi vei avea comoară în cer. Dar tu, fiind bogat, cine ar fi atât de nebun ca să-ţi dea ţie bogăţiile, care sunt ale săracilor. Aceluia ce vieţuieşte în desfrânări şi mâncăruri bune, cine ar fi atât fără de minte ca să-ţi dea ţie hrana celor flămânzi? De te voi vedea pe tine flămând şi însetat, gol şi bolnav şi aruncat în temniţă, atunci cu cuviinţă voi face ţie ceea ce ni se porunceşte nouă de Hristos".

Ighemonul, mâniindu-se, a închis-o într-o temniţă întunecoasă şi a chinuit-o cu foamea timp de treizeci de zile, dar ea se hrănea cu nădejdea către Hristos, Domnul său, căci Acela îi era hrană dulce şi mângâiere întru strâmtorare. ***În toate nopţile i se arăta Sfânta muceniţă Teodotia, care umplea inima ei de bucurie şi o întărea.***

Şi vorbind multe cu dânsa, odată a întrebat-o: "Cum vine ea la dânsa după moarte?".

Iar Teodotia i-a spus că sufletelor mucenicilor li s-a dat acest dar deosebit de la Dumnezeu, ca, după ducerea lor de la cele pământeşti, să vină la cei care ar voi să vorbească cu dânşii şi să-i mângâie.

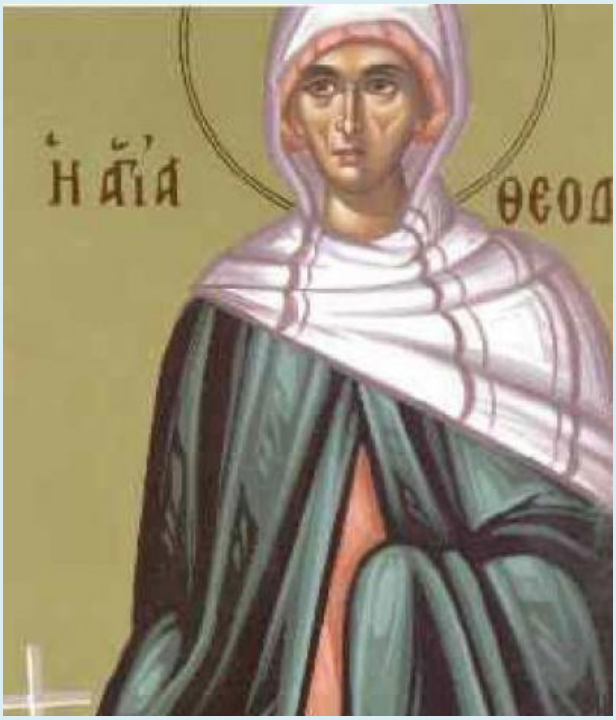

Sfânta muceniţă Teodota

După ce au trecut treizeci de zile, văzând-o ighemonul, că n-a slăbit de foame, ci este sănătoasă şi cu faţa luminată, s-a mâniat asupra celor ce au străjuit-o, socotind că i-au dat hrană şi închizând-o într-o temniţă mai întunecoasă, pecetluind-o cu pecetea sa şi punând strajă mai credincioasă, alte treizeci de zile a chinuit-o cu foame şi cu sete. Iar ea ziua şi noaptea se hrănea şi se adăpa cu lacrimi, neîncetat rugându-se lui Dumnezeu.

Scoţând-o după aceasta şi văzând neschimbarea feţii ei, a osândit-o la moarte, împreună cu alţi osândiţi, pentru felurite faceri de rele, să se înece în mare.

Şi era între dânşii un bărbat drept-credincios, cu numele Evtihian, care pentru Hristos fiind lipsit de toată averea sa, spre aceeaşi moarte îl ducea. Deci, punându-i pe toţi în corabie, i-au dus pe mare. Ajungând în mijlocul mării, ostaşii s-au suit într-o barcă ce era pregătită pentru dânşii, iar corabia cu osândiţi, sfredelind-o în multe locuri şi făcând-o să se scufunde, ei au ieşit la mal.

Când era să se înece corabia, deodată cei ce erau în corabie au văzut pe Sfânta muceniţă Teodotia îndreptând corabia către mal şi aşa au plutit fără primejdie. Toţi cei osândiţi, văzând acea minune şi fiind mântuiţi de înecare, au căzut la picioarele celor doi creştini, adică înaintea lui Evtihian şi a Anastasiei, vrând să se facă creştini. Deci, ieşind fără vătămare la mal, au fost învăţaţi credinţa în Domnul

nostru Iisus Hristos de către cei doi şi s-au botezat. Toate sufletele care s-au mântuit de înecare şi au crezut în Hristos erau o sută douăzeci.

Înştiinţându-se despre aceasta ighemonul şi prinzându-i pe toţi, i-a pierdut cu felurite chinuri. Iar pe Sfânta muceniţă Anastasia a poruncit să o întindă între patru stâlpi, să o lege şi să o ardă cu foc.

Astfel s-a săvârşit nevoinţa pătimirii sale, fericita vindecătoare de răni, dezlegându-se din legăturile cele trupeşti şi ducându-se către dorita uşurare cerească.

Iar sfântul ei trup, cerându-l de la femeia ighemonului o oarecare femeie drept-credincioasă, cu numele Apolinaria, l-a luat nevătămat de foc şi l-a pus în grădina casei sale. Apoi, după o vreme, încetând prigoana, a ridicat biserică peste mormântul ei.

După mulţi ani acele cinstite moaşte ale Sfintei muceniţe Anastasia au fost aduse în Constantinopol, spre apărarea şi mântuirea cetăţii şi întru slava lui Hristos, Dumnezeul nostru, prea mărit, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

[Extras din Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Anastasia şi a celor împreună cu dânsa (22 decembrie)]

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Calinic

Sfântul mucenic Calinic s-a născut în părţile Ciliciei şi a fost crescut în religia creştină. Venind el în vârsta bărbatului desăvârşit, a văzut mulţi oameni lepădându-se de Stăpânul Hristos şi trecând la religia păgână. Deci, întunecându-se ei de drăceasca înşelăciune, crezând pietrelor celor fără suflare şi aducând jertfe spurcate idolilor, plângea pentru pierderea lor. El a început a-i învăţa la arătare cunoştinţa adevărului, întorcând pe mulţi elini de la rătăcirea lor către Hristos Dumnezeu.

Deci, mergând prin multe cetăţi şi sate şi propovăduind cuvântul lui Dumnezeu, s-a dus în Ancira, cetatea Galatiei, căutând mântuirea sufletelor omeneşti.

Petrecând el multă vreme acolo şi ostenindu-se întru buna vestire a lui Hristos, a câştigat lui Dumnezeu pe mulţi. Apoi, fiind prins de cei necredincioşi, a fost dus la judecată înaintea unui ighemon cu numele Sacherdon, om prea aspru şi slujitor aprins al diavolilor, vrăjmaşul lui Hristos şi cumplit muncitor al creştinilor.

Deci, toţi păgânii strigau către judecători, zicând: "Acesta este Calinic, care a venit din alte ţări în cetatea noastră şi învaţă poporul să nu aducă jertfe zeilor, nici să li se închine lor şi pe mulţi îi duce în urma înşelăciunii sale".

Atunci ighemonul, căutând spre dânsul cu iuţime, a început a-l întreba cu glas groaznic, zicând: "Pentru ce îndrăzneşti, nebunule nemernic, a răzvrăti popoarele, învăţându-le să-şi lase pe zeii care ne fac fericiţi şi pe care îi cinsteşte împăratul şi lumea toată? Au doară tu nu înţelegi puterea lor?"

Iar sfântul i-a răspuns lui cu blândeţe: "Eu sunt robul lui Hristos. Deci, văzând poporul ducându-se la pieire, mă doare inima de dânsul şi, pe cât pot, mă sârguiesc prin învăţătura cea bună a-l întoarce de la întuneric la lumină şi de la pierzare spre mântuire, pentru că în cărţile noastre stă scris: De va întoarce cineva pe cel păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui suflet de la moarte şi va acoperi mulţime de păcate. Deci, aş fi voit să te aduc şi pe tine la lumină, din întunecarea diavolească care te-a cuprins şi astfel să te povăţuiesc la calea adevărului".

Ighemonul, umplându-se de mânie, a zis: "Au doară voieşti să mă lepăd de zei şi să cinstesc moartea cea amară, mai bine decât viaţa cea dulce, ascultând cuvintele tale nebune? Nu voi face aceasta nicidecum, ci pe tine te voi sili să te închini zeilor noştri, căci cumplite chinuri voi pune asupra ta şi voi vedea de va veni Dumnezeul tău să te scape din mâinile mele. Nu voi cruţa trupul tău, până ce nu vei cunoaşte puterea şi stăpânirea zeilor şi până nu le vei aduce lor jertfe".

Atunci sfântul a început a-i răspunde cu îndrăzneală, zicând: "Cu aceasta nu vei înfricoşa pe robul lui Hristos, căci mie îmi este atât de dorită munca cea pentru Dumnezeul meu, precum hrana este dorită celui flămând. Deci, nu zăbovi îngrozindu-mă cu cuvinte, ci începe muncirea ta asupra mea. Iată, trupul meu stă înaintea ta şi este gata la munci, având în sufletul său pe Dumnezeu care ne pregăteşte, mie mântuire, iar ţie pierzare".

Ighemonul, umplându-se şi mai mult de mânie, a zis: "O, ticălosule, cum îndrăzneşti să mă cerţi pe mine cu nişte cuvinte ca acestea? Mă jur pe zei, că nu te voi milui, ci voi despărţi carnea de pe oasele tale şi toată munca o voi aduce asupra ta, până ce te voi pierde cu o moarte cumplită".

Sfântul a răspuns: "O, om necurat, mai mult decât toţi oamenii cei necuraţi, până când vei cheltui vremea în deşert, iuţindu-te cu mânie şi nesăvârşindu-ţi fapta? Munceşte-mă odată şi vei vedea bărbăţia şi răbdarea nevoitorului lui Hristos, care aşteaptă să ia de la Mântuitorul său cununa biruinţei".

Atunci ighemonul a poruncit ca, dezbrăcând şi întinzând pe mucenic la pământ, să-l bată cu vine de bou fără cruţare. Astfel au bătut pe sfânt multă vreme.

Apoi propovăduitorul strigă: "Calinic, cunoaşte pe zei, cheamă-i pe ei, căci aceia te vor scăpa de munci!"

Sfântul mucenic, fiind chinuit, îşi bătea joc de ighemon şi de muncile lui. El strigă către dânsul, zicând: ***"Mi-ai făgăduit munci mari, dar cum văd, îmi dai munci foarte mici. Deci adu asupra mea mai cumplită muncire, pentru că eu nu mă tem de foc şi nu mă înspăimânt de sabie; ci râd de moarte, aşteptând să iau de la Domnul meu viaţa cea veşnică".***

Ighemonul a dat poruncă apoi să-l spânzure pe mucenic de un lemn de muncă şi să-i strujească trupul cu piepteni de fier. Şi astfel i-au strujit trupul până la oase.

Răbdând el toate acestea ca în trup străin, râdea de muncirea păgânilor şi zicea către ighemon: ***"Porunceşte să mă strujească mai tare, căci cu cât vei struji trupul meu mai mult, cu atât vei sătura sufletul meu. Pentru că am pe Hristos, Care-mi ajută şi cu al Cărui dar întărindu-mă, nu simt durerile în munci".***

După aceasta, pogorând de la muncire pe pătimitorul lui Hristos, ighemonul a poruncit să încalţe pe mucenic cu încălţăminte de fier care avea piroane ascuţite. Şi astfel să-l ducă pe el la cetatea Gangra, care era departe de cetatea Ancira, ca la 80 de stadii şi acolo să-l ardă cu foc, fiindcă în acea cetate Sfântul Calinic întorsese mulţi oameni la Hristos şi voia ca aceia să-i vadă sfârşitul lui şi să se teamă.

Deci, cumplitul ighemon a dat pe slujitorul lui Hristos, ostaşilor celor nemilostivi ai săi, poruncindu-le să alerge pe cai iuţi, iar pe mucenic să-l silească să alerge înaintea cailor şi să-l bată cu bice. Sfântul, fiind încălţat în încălţămintele cele cu piroane, umbla ca şi cum nu simţea durerea din rănirea picioarelor şi cânta psalmul lui David: “Aşteptând, am aşteptat pe Domnul. El a privit la mine şi a auzit rugăciunea mea. El m-a scos din groapa patimilor şi din tina noroiului. El a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.”

Deci, mergând în calea ce i se poruncise, a întrecut în alergare chiar şi caii. După ce a alergat 60 de stadii şi au ajuns la un loc ce se chema Matrica, ostaşii au însetat foarte mult, din pricina arşiţei soarelui, căci era luna lui iulie. Negăsindu-se apă în cale, au început a slăbi de sete şi caii lor abia mai suflau.

Fiind ei aproape de sfârşit au zis cu lacrimi către Sfântul Calinic: "Robul adevăratului Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi, deznădăjduiţii de viaţa noastră, şi roagă-te Dumnezeului tău, ca să ne dea apă şi să nu murim. Căci noi am auzit, că Dumne-

zeul tău toate le poate face. Deci, să nu pomeneşti răutăţile făcute de noi ţie, căci nu de voia noastră te-am muncit, ci din porunca ighemonului".

Sfântul Calinic, văzându-i topindu-se de sete, s-a milostivit spre ei şi, vrând să facă bine vrăjmaşilor săi, s-a oprit lângă o piatră ce se întâmplase în cale şi, ridicându-şi ochii spre cer, s-a rugat, zicând: "Stăpâne al cerului, al pământului, al mării şi a toată făptura, care altădată ai scos apă din piatră în pustie şi ai adăpat pe robul Tău Moise şi cu dânsul pe poporul cel însetat, arată şi acum minunile Tale şi fă ca să izvorască apă din această piatră, ca să se adape aceşti însetaţi ca şi spre cei ce nu Te ştiu pe Tine, să se arate lucrurile Tale minunate şi să se prea mărească numele Tău cel sfânt!"

Astfel rugându-se el, îndată a izvorât din piatra aceea izvor de apă vie, încât toţi au băut şi s-au răcorit şi cu glas mare strigau: "Mare şi mai minunat decât toţi zeii este Dumnezeul creştinilor!"

Deci, izvorul acela n-a încetat de atunci a izvorî apa, spre pomenirea minunii lui Dumnezeu, care s-a făcut cu rugăciunile mucenicului.

Ostaşii şi dobitoacele lor, adăpându-se din izvorul care a curs cu minune din destul, au trecut înainte fără osteneală depărtarea căii care le rămăsese şi au ajuns la cetatea Gangra. Ei n-au voit să dea morţii pe Sfântul Calinic, făcătorul lor de bine, care i-a scăpat pe cale; însă temându-se de moarte, din partea voievodului, au făcut fără de voie porunca lui.

Deci, arzând un cuptor de foc, au pus pe mucenic aproape de văpaia cuptorului care ardea. El, bucurându-se şi veselindu-se, s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi s-a rugat, zicând: ***"Mulţumesc Ţie, Părinte Ceresc, că m-ai făcut vrednic de ceasul acesta, în care mor pentru numele Tău cel Sfânt. Deci, primeşte în pace du-hul meu, iar pe vrăjmaşii Tăi ruşinează-i".***

Zicând aceasta, a intrat în mijlocul cuptorului de foc şi culcându-se şi-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Apoi, stingându-se cuptorul, s-a găsit cinstitul său trup nevătămat de foc, pe care, luându-l, l-au îngropat cu cinste cuvioasă, slăvind: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe unul Dumnezeu în Treime, căruia şi de la noi să-I fie cinste şi slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântul Calinic din Gangra - drumul spre sfințenie

Iubitor de Dumnezeu și neînfricat, Sfântul Calinic i-a converit pe mulți dintre păgâni la dreapta credință și pentru acest lucru a fost ars de viu.

***

Născut în Cilicia, crescut cu frică de Dumnezeu, Sfântul Calinic a fost povățuitor pentru sufletele multora dintre cei rătăciți, întorcându-i de la închinarea la idoli. Din pricina acestui lucru, a fost pârât și adus la judecată la ighemonul Sacherdon. Condamnat să poarte încălțăminte de fier cu spini și să meargă până la cetatea Gangrei, a fost apoi băgat într-un cuptor cu foc și și-a dat sufletul în mâinile Domnului.

Vieţile Sfinţilor - Sfânta muceniţă Serafima, fecioară

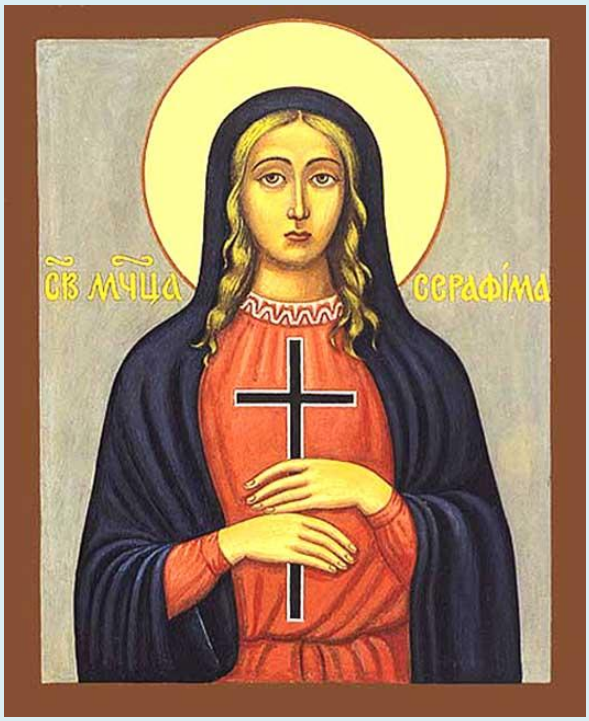

În zilele păgânilor împăraţi ai Romei, ridicându-se prigonire înfricoşată împotriva creştinilor, mulţi credincioşi de prin toată lumea au pătimit pentru Hristos diferite munci.

Sfânta fecioară Serafima, în acea vreme petrecea în satul Vidiniei, în casa oarecărei femei de neam bun şi cetăţeană a Antiohiei, anume Savina. Ea a făcut, cu învăţăturile sale, pe Savina de a crezut în Iisus Hristos şi s-a întărit în sfânta credinţă. Atunci ighemonul Viril a trimis în casa ei pe slujitori, ca să răpească pe fecioara lui Dumnezeu, pe Sfânta Serafima, şi s-o aducă înaintea lui, la judecată. Dar fericita Savina o apăra şi nicidecum nu-i lăsa pe ei să prindă pe fecioară.

Deci, Sfânta Serafima a zis către dânsa: ***"Doamnă şi maică, lasă-mă să merg cu dânşii, iar tu roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, căci eu nădăjduiesc spre Domnul meu, Iisus Hristos, măcar că sunt păcătoasă, care îmi va sta de faţă şi mă va întări, să fiu roaba Lui".***

Fericita Savina, nedând în mâinile slujitorilor pe sfânta fecioară, s-a dus împreună cu dânsa la ighemon. Ighemonul, ruşinându-se de cinstea ei, pentru că Savina era de mare neam senatoresc, a liberat-o pe dânsa împreună cu Sfânta Serafima. Dar după trei zile, ighemonul a poruncit la mai-marii cetăţii să pregătească divan de

partea cealaltă a podului, la locul care se numea Albina şi unde era obiceiul a se face judecăţi, ca acolo să aducă la judecată înaintea lui pe Serafima. Deci, păgânii stăpânitori, prinzind-o pe dânsa, au adus-o înaintea ighemonului, iar ***fericita Savina*** a urmat-o pe jos.

Când a văzut că nu poate s-o scoată din mâinile vrăjmaşilor ei, a strigat către ighemon: ***"Asiane, câine sălbatic, să nu îndrăzneşti să faci vreun rău acestei sfinte şi dumnezeieşti fecioare, căci Hristos, Dumnezeul nostru, şi pe tine şi pe împăraţii tăi cu veşnice munci vă va pedepsi pentru tirania voastră cea mare, pe care voi aţi aflat-o asupra celor ce slujesc Dumnezeului celui viu".*** Aceasta zicându-le, s-a dus plângând la casa ei.

Atunci ighemonul a zis către Serafima, care stătea înaintea lui: *"Adu jertfă zeilor noştri fără de moarte, cărora le aduc şi împăraţii, stăpânii noştri".*

Serafima a răspuns: "Eu nu mă tem să slujesc Atotputernicului Dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul şi toate cele văzute şi nevăzute. Iar aceia cărora tu le porunceşti să mă închin, nu sunt dumnezei, ci demoni. Deci, mie nu mi se cade a-i cinsti, pentru că sunt creştină".

Ighemonul a zis: *"Apropie-te atunci şi adu Hristosului tău aceeaşi jertfă, care este pregătită zeilor noştri".*

Serafima a răspuns: "Eu în toate zilele îi aduc jertfă Lui, închinându-mă şi rugându-mă ziua şi noaptea".

Atunci ighemonul a întrebat-o pe ea, zicând: *"Unde este biserica Hristosului tău şi ce fel de jertfă îi aduci Lui?"*

Serafima a răspuns: "Această jertfă îi este plăcută Lui, ca pe mine singură, fără prihană, să mă păzesc întru curăţia fecioriei mele, asemenea şi pe altele să le aduc la aceeaşi, prin ajutorul Lui atotputernic".

Ighemonul a zis: *"Aceasta este biserica şi jertfa voastră?"*

Ea a răspuns: "Nimic mai covârşitor nu este decât a cunoaşte pe Dumnezeul cel adevărat şi cu cucernicie viețuind, Lui Unuia să-i slujesc".

Ighemonul a zis: *"Dar tu singură, precum zici, eşti Biserica Dumnezeului tău?"*

Serafima a răspuns: "De vreme ce, cu ajutorul Lui, mă păzesc fără prihană, sunt cu adevărat Biserica Lui, pentru că Scriptura noastră zice: Voi sunteţi biserici ale Dumnezeului celui viu şi Duhul lui Dumnezeu vieţuieşte întru voi".

Ighemonul a zis: *"Dacă vei fi silită la păcat, atunci oare vei mai fi Biserica Dumnezeului tău?"*

Serafima a răspuns: "De va strica cineva Biserica lui Dumnezeu, pe acela îl va strica Dumnezeu".

Ighemonul neînţelegând aceasta, a poruncit să dea pe Sfânta Serafima la doi tineri egipteni fără de ruşine, ca să o batjocorească toată noaptea. Deci, luând-o pe ea acei tineri necuraţi, au dus-o într-o casă foarte întunecoasă.

Iar ea, stând acolo cu umilinţă, se ruga lui Dumnezeu aşa: "Doamne, Iisuse Hristoase, adevăratul păzitor şi apărător al fecioriei mele, pe Tine te chem, către Tine strig, lumina şi veselia cea veşnică. Tu pe Sfântul apostol Pavel, cel ţinut în temniţă, prin uşile încuiate l-ai cercetat şi l-ai întărit; caută şi spre mine, miluieşte pe smerita roaba Ta şi mă izbăveşte de întinăciunea acestor tineri. Fă ca să se întunece ochii lor, ca să nu se poată atinge de roaba Ta, care nădăjduieşte spre Tine, nici să-mi necinstească trupul meu însemnat cu atâta sfinţenie. Să se înfrunte neruşinarea lor şi să nu mă laşi să fiu batjocorită, ci mai bine porunceşte-mi să vin la Tine. Caută şi spre roaba Ta, Savina, şi întăreşte-o cu puterea Ta, bunule Iisuse, ca să nu se bucure de dânsa diavolul, cumplitul vrăjmaş, căci şi ea a răbdat mult la lucrul meu pentru numele Tău cel sfânt. Auzi-mă, Doamne, Iisuse Hristoase, Tu care eşti binecuvântat, prea slăvit şi prea înălţat împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în vecii vecilor Amin".

Deci, în ceasul cel dintâi al nopţii, când tinerii aceia voiau să se apropie de dânsa, deodată s-a făcut un zgomot mare şi pământul s-a cutremurat atât de înfricoşat, încât toţi care locuiau primprejur au auzit acel zgomot. Tinerii aceia au căzut îndată cu faţa la pământ, fiind slăbiţi de toate mădularele lor. Atunci curata fecioară, văzând ajutorul lui Dumnezeu grabnic făcut ei, ridicându-şi mâinile, a mulţumit Domnului, petrecând toată noaptea aceea în rugăciune.

A doua zi de dimineaţă, trimişii ighemonului au venit să întrebe pe tineri dacă şi-au făcut pofta lor. Deci, intrând ei, au văzut pe sfânta fecioară rugându-se, iar pe tineri trântiţi la pământ ca morţi, încât nu aveau nici o putere să se scoale sau să grăiască, ci numai ţineau ochii deschişi.

După o minune ca aceasta, a poruncit ca iarăşi să se pregătească divan şi să aducă înaintea sa pe Serafima, roaba lui Dumnezeu. Deci, a zis către dânsa: *"Ce este, Serafimo? Te-ai îndestulat oare de trupeasca ta poftă sau te mai aprinzi încă?"*

Sfânta Serafima a răspuns: "Precum văd, tu ai inimă îndărătnică, în care locuieşte diavolul şi cred că glumeşti când zici acestea. Eu pe tinerii aceştia despre care zici tu, nu i-am cunoscut şi nici nu ştiu de au fost la mine".

Ighemonul a zis: *"Va să zică tu zici că aceia n-au fost toată noaptea la tine".*

Serafima a răspuns: "Cu mine a fost numai Acela, a cărui roabă sunt eu şi care m-a câştigat pe mine, prin sângele Său".

Ighemonul a zis: *"Dar cine este Acela?"*

Serafima a răspuns: "Domnul nostru Iisus Hristos, păzitorul şi apărătorul meu".

Ighemonul a zis: *"Atunci pentru ce vorbeşti vorbe fără de înţeles? Spune-mi cu ce fel de vrăji ai biruit pe acei tineri?"*

Sfânta Serafima a răspuns: "Nouă creştinilor nu ni se cade a ne învăţa la meşteşugul vrăjitoresc; însă pe cei pe care voi îi ucideţi, îi învie Iisus Hristos, Domnul nostru şi Stăpânul tuturor".

Ighemonul a zis: *"Dacă Hristos covârşeşte meşteşugirile de farmece, atunci cheamă-L pe El, că acestor tineri să le întoarcă puterea lor trupească care au avut-o şi de la care vom afla ce au făcut ei la tine toată noaptea, că mie cu adevărat aşa mi se pare, că pe aceia, i-ai înnebunit cu oarecare farmece rele, ca să nu ne spună despre necurăţia ta".*

Serafima a răspuns: "Dumnezeu, a cărui roabă sunt, este Atotputernic şi nu este ceva care să-I fie Lui cu neputinţă".

Ighemonul a zis: *"Deci, fă ca tinerii aceia să-şi vină în fire şi să-şi capete sănătatea cea dintâi, ca să grăiască".*

Serafima a răspuns: "Ţie ţi se pare că sunt fermecătoare, dar eu nu ştiu deloc meşteşugul vrăjitoresc. Însă rugăciunile mele le aduc Dumnezeului meu, prin

care nu numai mie singură îmi dă cele cerute, dar şi fiecăruia care-L cheamă pe El cu toată inima".

Ighemonul a zis: *"Fă ceea ce voieşti, numai să tămăduieşti pe aceşti tineri, ca astfel să ne putem încredinţa despre fecioria ta!"*

Serafima a răspuns: "Acum ţi-am spus că vrăji nu ştiu, dar ştiu să mă rog lui Dumnezeu, ca să fie milostiv".

Ighemonul a răspuns: *"Du-te dar la locul unde sunt tinerii şi roagă-te pentru dânşii Dumnezeului tău".*

Serafima a răspuns: "Cu necuviinţă îmi este ca să mă duc la dânşii acolo, pe de o parte, ca să nu se lipsească alţii de vederea unei minuni ca aceea, iar pe de alta, ca să nu socotească rău din necredinţă, precum şi tu socoteşti, părîndu-ţi-se că sunt fermecătoare. Deci, porunceşte mai bine ca acei tineri adormiţi să fie aduşi aici".

Atunci, ighemonul a poruncit să aducă pe acei tineri la judecată. Ei arătau de parcă nici nu aveau limbă, nici picioare, nici mâini, aşa de slăbănoage şi netrebnice le erau mădularele.

Deci, toţi mirându-se, ighemonul a zis: *"Serafimo, roagă-te Dumnezeului tău, ca aceşti tineri să se facă sănătoşi".*

Atunci Sfânta Serafima, ridicându-şi mâinile spre cer, s-a rugat cu umilinţă, astfel: "Doamne, Dumnezeule, cel ce ai făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele dintr-însele, Cel ce prin sfinţii Tăi apostoli pe cei morţi i-ai înviat, pe cei leproşi i-ai curăţat, muţilor le-ai dat grăire; surzilor, auzire şi orbilor vedere; auzi-mă şi pe mine, roaba Ta, care nădăjduiesc spre Tine; nu trece cu vederea rugăciunea mea şi nu Te întoarce pentru necredinţa acestui ticălos ighemon. Tămăduieşte pe aceşti tineri înaintea feţei tuturor care privesc, şi celor care aşteaptă minunea aceasta, ca să se ruşineze, fiind nebun, cel ce îndemnându-se din sălbăticie, goneşte pe cei ce cred în Tine. Grăbeşte, Doamne, ca să cunoască că Tu eşti Dumnezeu, care faci minuni, şi nu este altul afară de Tine".

Astfel rugându-se ea, s-a apropiat de tineri şi, atingându-se de dânşii, a zis către ei: ***"În numele Domnului nostru Iisus Hristos, sculaţi-vă pe picioarele voastre!"***

Atunci ei îndată s-au sculat şi au început a vorbi. Acest lucru văzându-l poporul, cu spaimă s-a mirat, iar ighemonul a zis: *"O vedeţi oare pe ea, că nu putea în alt chip să-şi* săvârşească meşteşugul farmecelor sale, până ce nu s-a atins cu mâinile de tineri?"

După aceea a zis către tineri: *"Cum v-a luat vouă mintea şi puterea cea trupească femeia aceasta?"*

Iar ei au răspuns: "Domnule ighemon, când noi am intrat la dânsa, după porunca ta, s-a arătat un tânăr oarecare, frumos la chip şi strălucitor ca soarele. Acela a stat între fecioara aceasta şi între noi. Atunci, pe noi ne-a cuprins frica de strălucirea cea mare a lui, cutremur, întuneric şi slăbirea mădularelor. Astfel, din ceasul acela până acum, am fost în uimire. Deci, socoteşte tu, dacă ea este fermecătoare sau dacă Dumnezeul ei este mare".

Ighemonul a zis către Serafima: *"Spune-mi, Serafimo, cu ce meşteşug ai făcut acesta, că îndată te voi ierta pe tine".*

Serafima a răspuns: "Eu am urât învăţăturile cele rele, şi toţi creştinii, chemând numele Domnului, gonesc toate descântecele şi farmecele şi nicidecum nu se vatămă de dânsele".

Ighemonul a zis către dânsa: *"Văd că mult poţi cu vrăjile tale, însă îţi zic ţie, de nu vei aduce jertfă zeilor mei, îţi voi tăia capul".*

Serafima a răspuns: "Fă precum îţi place, dar eu niciodată nu voi aduce jertfă diavolilor tăi şi nici voi face voia tatălui tău, satana, fiindcă sunt creştină".

Atunci ighemonul a poruncit să ardă trupul ei cu două făclii aprinse. Dar îndată făcliile s-au stins şi cei ce o ardeau pe ea, singuri au căzut la pământ.

Sfânta Serafima, ridicându-şi ochii spre cer, a zis: "Doamne, Iisuse Hristoase, să se înfrunteze şi să se ruşineze toţi vrăjmaşii mei".

Ighemonul a zis către dânsa: *"Adu jertfă zeilor, ca să nu mori în chinuri grele".*

Serafima a răspuns: "Eu pentru aceea nu aduc jertfă zeilor voştri, ca să nu mor cu moartea cea veşnică".

Ighemonul a zis către dânsa: *"Îndrăcito şi nebuno, ascultă poruncile împărăteşti şi, închinându-te zeilor celor fără de moarte, vei fi liberată de munci şi de pierzare".*

Serafima a răspuns: ***"Voi singuri sunteţi nebuni şi îndrăciţi, căci vă lepădaţi de Dumnezeul cel viu şi adevărat şi vă închinaţi demonilor. Deci, să pieriţi cu dânşii împreună, iar eu mă aduc jertfă pe mine singură lui Dumnezeu cel fără de moarte, că bine va voi numai pe mine să mă primească, cu toate că sunt păcătoasă, însă sunt cu adevărat creştină".***

Acestea auzind ighemonul, a pus s-o bată cu beţe. Împlinindu-se această poruncă, deodată s-a făcut cutremur mare şi rupându-se o bucată din băţul cu care sfânta era bătută, a sărit în ochiul cel drept al ighemonului, încât după trei zile a şi orbit. Ighemonul, aprinzându-se de mânie foarte tare, a dat împotriva ei o sentinţă ca acesta: *"Pe Serafima care, nu numai poruncile împărăteşti le-a defăimat, ci şi în mari fapte rele s-a aflat, poruncim să fie tăiată cu sabia".*

Astfel a tăiat capul Sfintei fecioare Serafima. Savina cea de neam bun, luând cu bună cucernicie sfântul ei trup, a făcut cinstită şi cuviincioasă îngropare unei fecioare şi unei muceniţe a lui Hristos ca aceasta. Ea a pus-o în mormântul său, ca pe o vistierie prea mare şi ca pe un mărgăritar prea scump, slăvind pe Hristos adevăratul Dumnezeu, cel slăvit în veci împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Amin.

Sinaxar din 29 iulie

Tot în această zi (29 iulie), pomenirea Sfintei muceniţe Teodota, împreună cu fiii săi.

Această sfântă a fost din cetatea Ciliciei, binecredincioasă şi se nevoia la poruncile lui Dumnezeu, învăţându-şi pruncii spre cunoştinţa dumnezeiască pe vremea când trăia şi Sfânta muceniţă Anastasia.

Stăpânitorul Lefcait îi făcea silă să şi-o ia femeie, dar ea nu a vrut nicidecum. Pentru aceea a fost trimisă către Nichitie, stăpânitorul Bitiniei, care a poruncit să fie băgată, împreună cu câte trei pruncii săi, într-un cuptor de foc, unde şi-a luat cununa muceniciei.

Şi se face soborul lor în locul muceniciei lor, ce este la Cambo.

În această lună (iulie), în ziua a douăzeci şi nouă, pomenirea Sfântului mucenic Calinic, cel din Gangra.

Acest sfânt se trăgea cu neamul din Cilicia şi era om foarte bun, întărindu-se pe sine cu frica lui Dumnezeu. A fost dascăl de mântuire multora şi învăţa pe cei ce se închinau la idoli să se lase de cele deşarte şi să cunoască pe Atotfăcătorul. Pentru aceasta a fost prins şi adus la Sacherdon ighemonul, care a poruncit să fie încălţat cu încălţăminte de fier, care avea piroane ascuţite, şi a fost silit să meargă până la cetatea Gangrei, care era departe de 80 de stadii. Sosind la Gangra, a fost băgat într-un cuptor de foc şi şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Şi se face soborul lui aproape de podul lui Iustinian şi aproape de locul ce se numeşte Petrian.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Mamant, care în mare s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Vasilisc bătrânul, care de sabie s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Constantin, patriarhul Constantino-polului,care cu pace s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici, tatăl şi maică, împreună cu cei doi fii ai lor, care în foc s-au săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Ioan, ostaşul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Veniamin şi Virie, cei aproape de palatele din Evdom.

Tot în această zi, pomenirea bine credinciosului împărat Teodosie cel tânăr (cel mic).

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Eustatie din Mtskheta, în Georgia.

Sfântul mucenic Eustatie din Mtskheta se trăgea din Persi adoratori ai focului şi înainte de a fi botezat se numea Bgrobandaves. Tatăl şi fraţii săi, slujitori în cultul lui Zoroastru, încercară zadarnic să facă din el un preot păgân.

În timpul domniei împăratului georgian Guram Kuropalat (575-600), la vârsta de 30 de ani, el se mută din satul persan Arbuketi (de lângă oraşul Gandrakili) în vechea capitală a Georgiei, cetatea Mtskheta. Îşi câştigă viaţa de zi cu zi lucrând sandale.

Sfântul Eustatie începu să se ducă la catedrala din Mtskheta unde slujbele creştine îi umpleau sufletul de bucurie. Arhidiaconul Samuel (viitorul arhiepiscop Samuel IV, 582-591), remarca înclinaţiile spirituale ale păgânului pers şi îi vorbi despre învăţăturile creştine.

Ajungând la credinţa în Hristos, Bgrobandaves fu luat în calitate de catehumen pe lângă arhidiaconul Samuel. După un anumit timp, când Samuel deveni catolicos (patriarh, la armeni şi la alţi orientali creştini), primi Sfântul Botez cu numele Eustatie. Eustatie s-a căsătorit apoi cu o soţie creştină şi a dus o viaţă pioasă, rodnică în virtute.

Perşii care mai trăiau la Mtskheta nu reuşiră să îl readucă pe Sfântul Eustatie la cultul focului şi de aceea l-au convins pe capul perşilor din cetate să îl trimită la Tbilisi la tiranul Arvand-Gubnav, satrap (adică prim-demnitar) al şahului persan Chosroes Nushirvanes. Trimişi la încercare sub ordinul tiranului erau şi alţi perşi împreună cu Sfântul Eustatie care acceptaseră să fie creştinaţi: Gubnak, Bagdad, Panaguznas, Perozav, Zarmi şi Ştefan. Doi dintre ei însă, Bagdad şi Panaguznas, se lepădară de Hristos când fură ameninţaţi cu moartea.

Sfântul Eustatie şi ceilalţi mărturisitori ai lui Hristos suferiră cu cinste şase luni de închisoare şi prin mijlocirea catolicosului Samuel IV şi a unui notabil georgian fură eliberaţi.

Noul satrap al Persiei, Bezhan-Buzmil (numit la Tbilisi trei ani mai târziu), instigat de foştii duşmani ai Sfântului Eustatie, dădu ordin să fie adus în faţa lui şi îi ceru să se lepede de Hristos şi să să întoarcă la cultul lui Zoroastru.

Sfântul Eustatie răspunse cu demnitate: "Poate cineva să îl părăsească pe Făcătorul lumii şi să adore o simplă creatură a Lui ? Nu se va întâmpla niciodată! Nici soarele, nici luna, nici stelele nu sunt dumnezei, ci Dumnezeu e cel care a făcut soarele să strălucească ziua şi luna cu stelele să strălucească în întunericul nopţii. Focul nu este Dumnezeu, focul e făcut de om şi e stins de om".

Din ordinul satrapului, Sfântului Eustatie i se taie capul la 29 iulie 589. Înainte de a primi cununa muceniciei, s-a rugat ca după moartea sa trupul să îi fie înmormântat creştineşte în cetatea Mtskheta.

Pătimitorul a auzul Glasul de sus: "Cu nimic nu vei fi mai prejos celor dintâi mucenici, nici în har nici în tămăduiri. Nu-ţi fă griji pentru trupul tău, va fi după cum îţi doreşti".

Trupul Sfântului Eustatie, aruncat noaptea peste un câmp, a fost adus de creştini la Mtskheta şi cu mare cinste aşezat de catolicosul Samuel IV sub masă altarului din Svetitskhoveli.

Catolicosul Samuel IV a rânduit prăznuirea lui la 29 iulie, ziua în care sfântul martir s-a săvârşit cu mărire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sinaxar - Sfântul mucenic Calinic din Cilicia - 29 iulie

Calinic în cuptorul cu foc fiind aruncat,
Cununa cea cu biruință
împodobită și dumnezeiască a aflat.

Sfântul Calinic se trăgea din Cilicia. Era bine credincios și virtuos și avea ca lucrare de căpătâi catehizarea păgânilor spre mântuirea lor. Ajungând în Egipt, idolatrii fanatici s-au ridicat împotriva lui, l-au arestat și l-au dus la ighemonul Sacherdon. Acesta, prefăcându-se, a arătat că îi dorește binele și că îi pare rău de el și, ca să schimbe cugetul lui Calinic, a pomenit mincinoase întâmplări despre niște creștini care mai întâi s-au arătat viteji, dar când au fost supuși la chinuri grele, s-au lepădat de credința lor.

Sfântul mucenic Calinic din Cilicia - frescă de la mănăstirea Dionisiu, sec. XIV

Calinic, dându-și seama de prefăcătoria ighemonului, a zâmbit și i-a spus: ”Nu întârzia, eparhule, să afli care este puterea prin care Hristos i-a într-armat pe adevărații Lui credincioși. Pregătește degrabă toate uneltele tale de cazne: foc, săbii, roți, cuțite, bice și orice altceva ai pentru chinuri aspre. Toate acestea și multe altele și chinuri încă mai cumplite doresc să pătimesc pentru dragostea lui Hristos”.

Și, cu adevărat, eparhul l-a chinuit cumplit. L-a încălțat cu încălțări de fier, care aveau cuie în tălpi și l-a obligat să alerge până în cetatea Gangra, care se afla la o distanță de 80 de stadii. Apoi a rupt carnea de pe el cu niște unghii de fier și, când era pe jumătate mort, l-au legat la spatele unui cal sălbatic, care l-a tras după el mulți kilometri. Atât de mare era turbarea eparhului, încât, înainte ca mucenicul Calinic să își dea ultima suflare, l-a aruncat în foc. Astfel, în chip slăvit, a luat cununa muceniciei Sfântul Calinic.

Soborul lui se face aproape de Podul lui Iustinian și de locul ce se numește Petrian.

Tropar, glasul al IV-lea: Mucenicul Tău, Doamne, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condac, glasul al II-lea: Cele de sus frumoase dupre vrednicie acum le-ai moștenit, căci de dragostea lui Hristos foarte aprinzându-te, Caliniche, asupra focului printr-aceasta bărbătește ai îndrăznit. Căruia și acum stându-I înainte, nu înceta rugându-te pentru noi toți.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Calinic, Veniamin şi Mamant; Sfânta muceniţă Teodota cu fiii săi

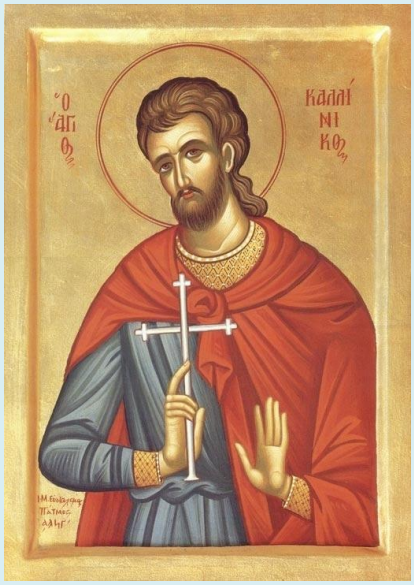

Sfântul mucenic Calinic era din Cilicia şi a fost crescut în credinţa creştină, pe vremea când la Roma împăratul era păgân şi îi prigonea pe creştini. Ajungând bărbat desăvârşit, vedea pe mulţi creştini care apostaziau de la dreapta credinţă, aducând jertfe idolilor. Pentru aceasta Sfântul Calinic, plângând pentru pierzarea lor, s-a făcut multora dascăl de mântuire, învăţându-i să cunoască pe Atotţiitorul Dumnezeu.

Deci, pe când se găsea în Ancira, din Galatia, unde Îl propovăduia pe Hristos, a fost prins de păgâni şi dus înaintea lui Sacerdon, dregătorul cetăţii, care l-a dat la tot felul de chinuri şi la strujirea trupului cu piepteni de fier. Apoi, încălţându-l cu încălţăminte de fier, care avea piroane ascuţite, l-au silit să alerge până la Gangra, care era cam la 80 de stadii de Ancira. Şi mergând numai şapte stadii, ostaşii care-l trăgeau s-au oprit, fiindcă le era foarte sete. Atunci, Sfântul Calinic, rugându-se, a făcut să izvorască apă dintr-o piatră seacă.

Apoi, sosind la Gangra, a fost aruncat într-un cuptor de foc şi aşa şi-a dat sufletul curat în mâinile Domnului.

***

Tot astăzi, Biserica Ortodoxă îi sărbătoreşte pe Sfinţii martiri Veniamin şi Mamant şi Sfânta muceniţă Teodota cu fiii săi.

Sfânta Teodota era din cetatea Ciliciei, binecredincioasă și împlinea poruncile lui Dumnezeu, învățându-și copiii spre cunoștința dumnezeiască pe vremea când trăia și Sfânta muceniță Anastasia.

Stăpânitorul Lefcait voia să o ia de femeie, dar ea nu a vrut nicidecum. Pentru aceea a fost trimisă către Nichitie, stăpânitorul Bitiniei, care a poruncit să fie băgată împreună cu cei trei prunci ai săi, într-un cuptor de foc unde și-a luat cununa muceniciei.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul mucenic Calinic; Sfânta muceniță Teodota cu fiii săi

CALENDAR ORTODOX

1. **Sfântul mucenic Calinic** († 290), originar din Cilicia, a trăit într-o perioadă în care mulți creștini se lepădau de credința în Hristos și slujeau idolilor. Plângând pentru pierzarea lor, sfântul s-a făcut multora dascăl de mântuire și-i învăța pe ei adevărul.

Tropar, glasul 4: Mucenicul Tău, Doamne, Calinic, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Pe când era în Ancira, propovăduind pe Hristos, a fost prins și dus în fața dregătorului Sacerdon, care l-a supus la tot felul de chinuri. Încălțându-l cu încălțăminte de fier, care avea piroane ascuțite, l-au silit să alerge până la Gangra, cetate la 80 de stadii de Ancira.

Mergând numai 7 stadii, ostașilor care-l trăgeau li s-a făcut sete, dar sfântul, rugându-se, a făcut să izvorască apă dintr-o stâncă. Sosind la Gangra, a fost aruncat într-un cuptor de foc și așa și-a dat sufletul Domnului.

2. Tot astăzi, Biserica Ortodoxă sărbătoreşte pe Sfinţii martiri Veniamin şi Mamant şi Sfânta muceniţă Teodota cu fiii săi.

Sfânta muceniţă Teodota cu fiii săi

Această sfântă a fost din cetatea Ciliciei, bine credincioasă, și se nevoia la poruncile lui Dumnezeu, învațându-și pruncii spre cunoștința dumnezeiască pe vremea când trăia și Sfânta muceniță Anastasia. Stăpânitorul Lefcait îi făcea silă să și-o ia femeie, dar ea nu a vrut nicidecum.

Tropar, glasul 4: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Teodota, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană,

primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Pentru aceea a fost trimisă către Nichitie, stăpânitorul Bitiniei, care a poruncit să fie băgată, împreună cu cei trei prunci ai săi, într-un cuptor de foc, unde și-a luat cununa muceniciei. Și se face soborul lor în locul muceniciei lor, ce este la Cambo.

Sfinţii martiri Veniamin şi Mamant

În timpul persecuțiilor din secolul al III-lea, părinţii Sfântului Mamant au fost aduși din provincia Gangara la guvernatorul Cezareei Capadociei, Faust, unul dintre aprigii prigonitori ai creștinilor. Fiind întemnițați, Rufina a născut pe Sfântul Mamant în închisoare, după care a fost ucisă de persecutori.

La porunca lui Dumnezeu, o femeie pe nume Amina a luat în grija sa pruncul Rufinei. Ajungând la vârsta de 15 ani, Sfântul Mamant s-a remarcat ca și părinții săi în mărturisirea credinței în Domnul nostru Iisus Hristos.

Fiind arestat de către delegatul împăratului Aurelian (270-275), un anume Democrit, a fost trimis în Egeea, unde se afla împăratul, pentru a fi judecat și osândit chiar de acesta, deoarece făcea parte dintr-o familie nobiliară.

Nevrând să renunțe la credință și mărturisind pe Mântuitorul Iisus Hristos ca singurul Împărat al cerului și al pământului, el a fost supus la chinuri și a suferit moarte martirică în anul 275.

Proloagele din 29 iulie

Luna iulie în 29 de zile: pomenirea Sfântului mucenic Calinic († 290)

Sfântul mucenic Calinic se trăgea cu neamul din Cilicia şi a fost crescut în credinţa lui Hristos, pe vremea când, la Roma, împăratul era păgân şi prigonea pe creştini. Şi, ajungând el la vârsta bărbatului desăvârşit, vedea pe mulţi oameni, care se lepădau de stăpânul Hristos şi, trecând la credinţa păgână, aduceau jertfă idolilor. Deci, plângând pentru pierzarea lor, Sfântul Calinic s-a făcut multora dascăl de mântuire, învăţându-i să cunoască pe Atotţiitorul Dumnezeu şi să se lase de cele deşarte.

Deci, pe când se găsea în cetatea Ancira, din Galatia, propovăduind pe Hristos, a fost prins de necredincioşi şi adus înaintea dregătorului Sacerdon, care l-a dat la tot felul de chinuri şi la strujirea trupului cu piepteni de fier. Şi, încălţându-l în încălţăminte de fier, care avea piroane ascuţite, l-au silit să alerge până la cetatea Gangra, departe de Ancira, ca la optzeci de stadii. Şi, mergând numai şapte stadii, ostaşii ce-l trăgeau s-au oprit, de sete, şi nu puteau să meargă mai departe. Iar Sfântul, rugându-se, a făcut de a izvorât apă, dintr-o piatră seacă.

Deci, sosind la Gangra, a fost aruncat într-un cuptor de foc, şi aşa şi-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Întru această zi, cuvânt al lui Petru monahul, despre trezirea minţii

Să iubiţi smerita cugetare, urmând lui Hristos, Celui ce S-a smerit pe sine până la moarte şi încă moarte prin răstignire. Că şi noi, fiind următorii Lui, să biruim mândria diavolului, prin smerita cugetare. Că Domnul a zis: "Cel ce voieşte să fie mare între voi, să se facă tuturor rob şi slugă, pentru că cel ce se înalţă pe sine se va smeri, iar cel ce se smereşte pe sine se va înălţa." Şi cel smerit nu are de unde cădea, că stă dedesubtul tuturor, iar cel ce se înalţă, se va surpa din înălţime, întru adâncul focului.

Vă rog, dar, pe voi, să plângeţi acum, aici, ca să nu ajungem acolo unde este scrâşnirea dinţilor şi viermele cel neadormit; unde focul cel nestins, ca râul curge şi niciodată nu încetează; unde îngerii, cei neînduraţi şi nemilostivi, nu au milă, ca să miluiască pe cineva, sau să se ruşineze de bătrân, sau să cruţe pe tânăr, sau să cinstească pe împărat. Ci, fiecare va fi răsplătit după faptele sale.

Pentru aceasta, vă rog să vă nevoiţi cu mintea, până la moarte, pentru că multe nevoinţe ne trebuie la lucrul acesta. Strâmtă şi plină de necazuri este calea, care duce la viaţa veşnică, şi cei ce se nevoiesc intră în ea, pentru că anevoioasă este calea Împărăţiei Cerurilor.

Însă, să fugiţi de duhul slavei deşarte şi de ispita de a plăcea oamenilor, care, mai mult se depărtează de Dumnezeu: "Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; ruşinatu-s-au, că Dumnezeu i-a urgisit pe ei" (Ps.52,7).

Că, dacă, aici, ne vom proslăvi, apoi, ne vom păgubi, de plata noastră, acolo, în vecii vecilor. Iar, de nu ne vom lipsi aici de cinstire, nu vom fi iertaţi acolo de datoria greşelilor. Astfel, gheena focului vom moşteni, în vecii nesfârşiţi. Deci, să iubiţi necazul, cel pentru Dumnezeu, mai mult decât bucuria veacului acestuia şi plânsul, mai mult decât râsul. Pentru că "fericiţi sunt cei ce plâng", zice Domnul, "că aceia se vor mângâia". Şi amar vouă, de veţi râde, că veţi plânge.

Deprindeţi-vă a vă ruga mult şi a plânge mult păcatele, pentru că acestea întăresc mintea şi hrănesc sufletul. Iar vorbele, cele multe să le urâţi. Că, spre a noastră învăţătură, s-au scris acestea.

Însă, cel ce voieşte să placă lui Dumnezeu şi voia Lui să o facă, la doi stăpâni nu poate sluji, nici nu va iubi pe altcineva, în afară de Domnul Iisus Hristos. Deci, vă rog pe voi, nimic să nu cinstiţi mai mult, decât pe Domnul Iisus Hristos şi să vă îngrijiţi de sufletul vostru. "Căci, ce folos este omului, dacă ar dobândi toată lumea, iar sufletul său şi l-ar pierde," zice Domnul. "Sau, ce va da omul, în schimb, pentru sufletul său"? Că nimic n-am adus în lumea aceasta şi vădit este, că nici a scoate ceva nu vom putea. Ci, goi vom învia. Numai în faptele noastre bune sau rele, vom fi îmbrăcaţi, ca într-o haină. Şi, încă, nu numai în fapte bune vom fi îmbrăcaţi, ci, încă, şi în cuvinte şi în gânduri.

Şi aşa, vom sta, la această înfricoşătoare Judecată, unde fiecare îşi va lua plata ostenelilor sale, după dreapta hotărâre a Domnului Iisus Hristos; sau în odihnă, sau în chin, în veacul veacului.

Şi fericiţi sunt cei ce plâng cu lacrimi, după durerea inimii, că aceia se vor bucura. Fericiţi cei ce iubesc pe Dumnezeu şi pe aproapele, că aceia se vor milui, pentru că, cel ce iubeşte pe Dumnezeu şi pe aproapele său îl iubeşte, pentru că, în iubirea de frate, se află moştenirea veşnicelor bunătăţi.

Întru această zi, cuvânt din Pateric despre cel ce a biruit pe vrăjmaşul şi a luat cununa de la Dumnezeu

Un frate călătorea, împreună cu altcineva, şi a fost biruit de gândul desfrânării. Şi, mergând, a vestit părinţilor, zicând: "Ce voi face, că nu se mângâie inima mea, pentru aceea că m-am plecat la războiul vrăjmaşului, că sunt ca şi cum aş fi făcut păcatul."

Şi i-au zis lui părinţii: "Nu este păcat desăvârşit, că vrăjmaşul a venit să te ispitească, iar Dumnezeu te-a acoperit."

Iar fratele, auzind aceasta, nu era mulţumit, fiind biruit de mâhnire.

Şi i-au povestit lui părinţii, zicând: "Doi fraţi, fiind trimişi de la chinovie la un sat, călătoreau împreună. Şi asupra unuia s-a ridicat război, de la diavolul, de cinci ori, ca să păcătuiască. Iar el, sculându-se, făcea rugăciune, şi n-a fost biruit de gânduri, dar s-a supărat tare. Deci, întorcându-se ei către părintele lor, era faţa fratelui aceluia tulburată. Şi a fost întrebat, care este pricina tulburării. Şi el a pus metanie, zicând: "Roage-te, părinte, pentru mine, că am căzut în desfrânare", şi i-a povestit cum a fost luptat de gânduri. Iar bătrânul, fiind văzător cu mintea, vedea pe capul lui cinci cununi. Şi i-a zis lui: "Îndrăzneşte fiule, că n-ai fost biruit, ci, mai mult, ai biruit tu, căci nu ai săvârşit păcatul."

Deci, şi tu, frate, au zis bătrânii, îndrăzneşte şi nu te mâhni, fiindcă nu ai săvârşit păcatul, căci mare luptă este atunci când omul, având prilej, se înfrânează. Şi mare plată ia pentru aceasta. Că nu este alt război, mai tare şi mai iute, decât acesta. Pentru aceea, şi a-l birui pe acesta este foarte greu, şi cu osteneală.

Că ce socoteşti? Oare fericitul Iosif, fără osteneală, a biruit un lucru ca acesta? Nu. Ci cu multă osteneală şi luptă. Că însuşi Dumnezeu şi mulţimile Sfinţilor îngeri vedeau, de sus, pe nevoitor, luptându-se, şi pe diavol, care lupta împotriva lui Iosif, cu toată oastea lui cea rea, pofta bărbatului aprinzând-o şi, pe femeie, mai mult sălbăticind-o. Deci, când a biruit nevoitorul, toate oştile îngerilor, cu mare glas, au dat slavă lui Dumnezeu, zicând: "A biruit nevoitorul, făcând grea biruinţa".

Deci, bine este frate, a nu face răul, nici măcar cu gândul. Iar de eşti ispitit, nevoieşte-te să nu fii biruit, ci să biruieşti tu, neîmplinind păcatul."

Dumnezeului nostru slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 29 iulie

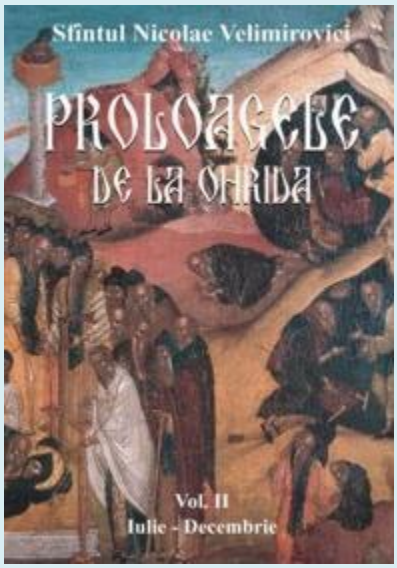

Pomenirea Sfântului mucenic Calinic

Sfântul Calinic acesta s-a născut în Cilicia. El a fost crescut din cea mai fragedă vârstă întru credinţa creştină. Lepădând toate, el a ieşit la predicarea Sfintei Evangheliii.

La Ankira 1-a arestat păgânul principe Sacerdos. Când Sacerdos 1-a ameninţat pe Calinic cu torturi şi groază dacă nu va cădea să se închine la idoli, Sfântul Calinic i-a zis: „Mie dorit îmi este a suferi pentru Domnul meu, precum îi este pâinea celui flămând."

Osândându-1 la chinuri şi torturi bestiale, principele a încălţat picioarele sfântului cu încălţări de fier ce aveau cuie scoase pe dinăuntru şi aşa 1-a fugărit pe uliţele cetăţii Gangra, căci nu a voit să-i facă acestea la Ankira de frica poporului, care văzând răbdarea minunată şi puterea mucenicului, se convertea la Hristos în număr foarte mare.

Pe drumul de surghiun către Gangra soldaţilor din escortă li s-a făcut sete, dar apă nu era nicăieri. Sfântul Calinic s-a rugat lui Dumnezeu şi a scos apă dulce din stâncă.

Când au sosit la Gangra torţionarii s-au pregătit să îl arunce pe Sfântul Calinic într-un cuptor de foc.

Sfântul s-a rugat lui Dumnezeu şi a zis: „îţi mulţumesc Ţie, Stăpâne, că pe mine acestui ceas m-ai învrednicit, întru care smeritul meu suflet îmi dau pentru Numele Tău cel Sfânt." Apoi a intrat în foc. Când focul s-a stins, au aflat trupul mort al mucenicului neatins de flăcări şi întreg.

Sfântul Calinic a luat cu cinste mucenicia şi s-a încununat cu cununa slavei celei veşnice cam pe la anul 250.

Pomenirea Sfintei muceniţe Serafima

Sfânta Serafima a fost o fecioară din Antiohia. Ea a locuit în casa unei anume Sabina, soţia unui senator, pe care a convertit-o la credinţa creştină.

Auzind despre ea, Virilus, un sălbatic prigonitor al creştinilor, a poruncit ca Serafima să fie adusă înaintea lui. Cum fecioara a rămas neclintită în credinţa ei, Virilus a poruncit ca să fie aruncată în închisoare, unde a trimis mai mulţi tineri desfrânaţi ca să o necinstească.

Serafima stătea la rugăciune înaintea lui Dumnezeu când desfrânaţii trimişi au ajuns la porţile închisorii. Deodată înaintea lor s-a arătat îngerul lui Dumnezeu în pară de foc, cu sabie de foc în mână, iar ei au căzut la pământ ca şi morţi.

A doua zi torţionarul a implorat-o pe Serafima să-i învie pe acei desfrânaţi, iar ea, cu rugăciunea, i-a făcut să îşi vină în simţiri. Dar Virilus a pus minunea pe seama aşa-ziselor puteri vrăjitoreşti ale Serafimei şi a poruncit ca sfânta fecioară să fie arsă cu făclii şi bătută cu toiege. Pe când o băteau unul dintre toiege s-a frânt şi din el a sărit o bucată chiar în ochii lui Virilus, care a orbit pe loc.

Ei la urmă au tăiat capul roabei lui Hristos cu sabia şi aşa s-a înălţat mucenicescul ei suflet la cer.

Credincioasa Sabina a luat trupul muceniţei şi 1-a îngropat cu cinste, din el curgând mir bine miresmat şi vindecător.

Sfânta Serafima a luat cu cinste mucenicia în timpul împăratului Hadrian (117-138).

Pomenirea Sfintei muceniţe Theodotia

Theodotia a fost o văduvă tânără cu trei copii, împreună cu Sfânta Anastasia (care se pomeneşte la 22 decembrie), Theodotia s-a nevoit întru lucrarea lui Dumnezeu la Thessalonic, ducând o viaţă a tuturor nevoinţelor, cu plăcere de Dumnezeu.

În timpul prigoanelor lui Diocleţian ea a fost osândită la moarte şi aruncată într-un cuptor de foc împreună cu cei trei copii ai ei şi aşa s-au înălţat fericite sufletele lor către Împărăţia Cerurilor.

Pomenirea Sfântului mucenic Eustatie din Mtskheta

Sfântul Eustatie acesta a fost persan, născut în satul Arbuket. La vârsta de treizeci de ani el a sosit în cetatea [georgiană] Mtskheta. Văzând cum cred şi vieţuiesc creştinii în ea, el a primit cu râvnă Sfântul Botez.

El a fost schingiuit pentru Hristos şi decapitat la Tbilisi în anul 589. Sfintele lui moaşte odihnesc în biserica catedralei din Mtskheta, dând vindecări tuturor celor care se ating de ele cu credinţă.

Cântare de laudă la Sfânta Serafima

Serafima de îngeri e iubită,
Căci ea nevinovată este
Cu trupul, cu sufletul şi cu gândul
Ea schingiuiri pentru Hristos
Cel fără de moarte a luat
Zile multe în şir.

Cezarul cel idolatru la păgânescul templu a dus-o
Şi să jertfească idolilor i-a poruncit.

Dar Serafima a zis:
„Eu roaba lui Hristos sunt, a Unuia Dumnezeu,
iar templu al Lui, al Duhului Sfânt,
însuşi trupul meu este,
şi cu sufletul.
Eu trupul îmi păzesc în feciorie,
Ca jertfă să pot aduce Domnului
Chiar trupul meu.

Pe el deci îl poţi chinui cât voieşti,

Cu foc sau cu sabie,
Căci al meu suflet să îl omori tu nu poţi.

Căci trupul pentru suflet fost-a zidit,
Şi el doar prin suflet se binecuvântă.

Sufletul de la Dumnezeu omului îi este dăruit,
Ca pe Domnul în ăst trup să-L slăvească.

Slavă Ţie Doamne Dumnezeule,
Cela ce în Treime eşti închinat şi slăvit,
Slavă Ţie, Făcătorul meu!"

Cugetare

Prin pocăinţă adevărată, cu lacrimi, rugăciune şi cu fapte bune până şi cel mai întinat suflet se poate curăţi şi schimba. De aceea, trebuie să fim cu băgare de seamă şi să nu aducem niciodată aminte cu răutate cuiva de păcatele lui cele din trecut, odată ce el şi le-a plâns şi şi le plânge pururea cu amar; ci mai curând să mulţumim lui Dumnezeu şi să ne uimim de cum se preface întunericul în lumină, iar mlaştina în apă cristalină şi curgătoare.

Faraonul Egiptului, Amases, era de origine plebeie. De aceea, atunci când a ajuns faraon peste tot Egiptul, poporul îl respect prea puţin, amintindu-şi de originea lui cea lipsită de cinste. Pentru aceasta, ca să-şi umilească supuşii şi să îi facă să-1 respecte, el a luat un lighean mare de fier în care, potrivit obiceiului, îşi spălau oaspeţii picioarele. El a poruncit să se topească acest lighean şi din metal să se toarne asemănarea unui oarecare idol, pe care 1-a aşezat la un loc în care să se poată închina mulţi trecători. Văzând idolul, poporul a început să I se închine şi să îl cinstească după tipicul idolatriei egiptene.

Atunci Faraonul a descoperit poporului din ce a fost făcut acel idol. Poporul a înţeles şi s-a ruşinat: ei au văzut cum a reuşit faraonul ca să îi determine să nu-1 mai privească după ceea ce a fost el odată, ci după ceea ce este el acum. Aşa a început poporul să cinstească demnitatea imperială a lui Amases, faraonul Egiptului.

Cugetare

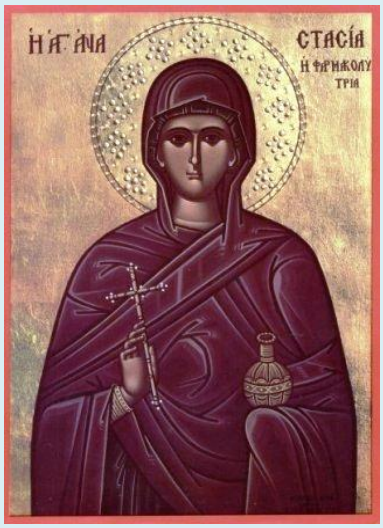

Sfânta mare muceniţă Anastasia, vindecătoarea
(22 decembrie)

Domnul Atotmilostivul adesea îi mângâie pe credincioşii cei plăcuţi Lui de pe pământ prin intermediul Sfinţilor din cer.

Sfânta Teodota a luat mucenicia pentru Hristos înaintea Sfintei Anastasia. După ea, a fost şi Sfânta Anastasia aruncată în închisoare, ca să moară prin înfometare, potrivit sentinţei torţionarilor.

În vremea celor treizeci de zile ale înfometării ei, a venit la ea Sfânta Teodota în fiecare seară, din cealaltă lume şi a întărit-o şi a mângâiat-o pe ea.

Sfânta Anastasia i-a pus Sfintei Teodota foarte multe întrebări. Într-una din seri a întrebat-o cum se poate ca Teodota să vină la ea, din moment ce a murit.

Sfânta Teodota i-a răspuns că sufletele mucenicilor primesc un har deosebit de la Dumnezeu, astfel încât, după plecarea lor din această lume, ei se pot întoarce să grăiască cu cine voiesc, spre mângâierea şi folosul sufletesc al celor vii pe care îi cercetează.

Împlinindu-se cele treizeci de zile, torţionarii au scos-o pe Sfânta Anastasia din temniţă şi au rămas uluiţi să vadă că este în viaţă. Ei atunci au osândit-o să fie înecată în mare împreună cu alţi mucenici.

Ei au fost puşi cu toţii într-o barcă mai mică, care la rândul ei a fost urcată într-o corabie vâslită de corăbieri. Ajungând la adânc, soldaţii au răsturnat barca, astfel încât să ia apă şi astfel condamnaţii să se înece.

Dar atunci s-a întâmplat un lucru minunat: ***s-a văzut Sfânta Teodota venind pe apă şi ducând barca la mal.*** Ei au fost salvaţi cu toţii, împreună cu Sfânta Anastasia. Văzând minunea, o sută şi douăzeci de păgâni au crezut atunci în Hristos şi au luat Sfântul Botez.

[Extras din cartea: Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei mari muceniţe Anastasia, izbăvitoarea din legături şi a celor-lalţi împreună cu dânsa - Cugetare (22 decembrie)]

Luare aminte

Să luăm aminte la minunatul semn arătat de Dumnezeu lui Ghedeon (Judecători 6: 37-40):

- *La cum într-o anumită noapte a fost rouă numai peste lână, iar încolo peste tot locul uscăciune; iar în noaptea următoare, a fost uscată numai lâna, iar peste tot locul a fost rouă;*
- *La cum prima minune a închipuit poporul lui Israel cel care trăia în mijlocul lumii păgâne (până la întruparea lui Hristos), iar cea de a doua, lumea păgână aflată de acum sub har, cu excepţia poporului lui Israel cel lipsit de har (după întruparea lui Hristos).*

Predică despre întârzierea înfricoşatei Judecăţi, din îndelunga răbdare a lui Dumnezeu

Domnul nu întârzie cu făgăduinţa Sa, după cum socotesc unii că e întârziere, ci îndelung rabdă pentru voi, nevrând să piară cineva, ci toţi să vină la pocăinţă (II Petru 3: 9).

Fraţilor, milostivirea lui Dumnezeu face ca să întârzie acea zi a venirii Lui, care este ca focul topitorului şi ca leşia nălbitorului (Maleahi, 3: 1-2), după cuvântul prorocesc al proorocului Maleahi.

De aceea, să se ruşineze batjocoritorii care îşi bat joc de făgăduinţa Domnului şi zic: Unde este făgăduinţa venirii Lui? (II Petru 3: 4). Dumnezeu nu Şi-a uitat făgăduinţa, ci chiar păcătoşii sunt cei care au uitat-o. Căci după mare şi nemăsurata milostivirea Sa, Dumnezeu îi aşteaptă pe păcătoşi să îşi vină în simţiri şi să se pocăiască şi să se pregătească pentru ziua aceea după care o alta nu va mai fi.

Căci iată!, acea zi nu este ca cele multe zile care le sunt date oamenilor ca să se pocăiască întru ele şi ca să se pregătească pentru întâlnirea lor cu Dumnezeu. Acea

zi este unică şi cu totul altfel decât toate celelalte zile, căci ea nu mai răsare pentru pocăinţă, ci mai curând pentru judecată.

Căci aşa cum înfricoşata Judecată este unică şi irepetabilă, aşa şi acea zi va fi unică şi irepetabilă.

Dumnezeu nu doreşte să se piardă nici un om. El nu 1-a creat pe om pentru moarte, ci pentru viaţă şi pentru mântuire.

Oare există grădinar care să semene seminţe de legume şi să dorească ca ele să nu rodească, să se usuce şi să moară? Dar Dumnezeu, oare nu este el mai înţelept şi mai milostiv decât orice grădinar? Dumnezeu are o singură dorinţă: ca toţi oamenii să se pocăiască şi la cunoştinţa adevărului să vină, întorcându-se de la rău. Cum se mai bucură gospodarul căruia viţa cea uscată i se întoarce la viaţă şi începe să aducă roadă! Dar mult mai mult Se bucură Dumnezeu şi sfinţii Lui îngeri când sufletele oamenilor, cele uscate de păcat, se întorc la El şi întineresc din nou cu lacrimile pocăinţei şi aduc roadă bogată a ei!

O, Stăpâne Atotmilostive Doamne, Iubitorule de oameni, ajută-ne nouă păcătoşilor să simţim mila Ta şi îndurările Tale cele către noi, să le simţim şi să ne pocăim, întorcându-ne de la cărările noastre cele rele, Căci Ţie se cuvine toată slava şi mulţumită în veci. Amin.

Icoane

Sfântul mucenic Calinic şi Sfânta muceniţă Teodota

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΘΩΝΙΤΩΝ
ΤΩΝ ΚΑΥΣΑΝΤΩΝ ΕΝ ΚΟΝΙΤΣΗ

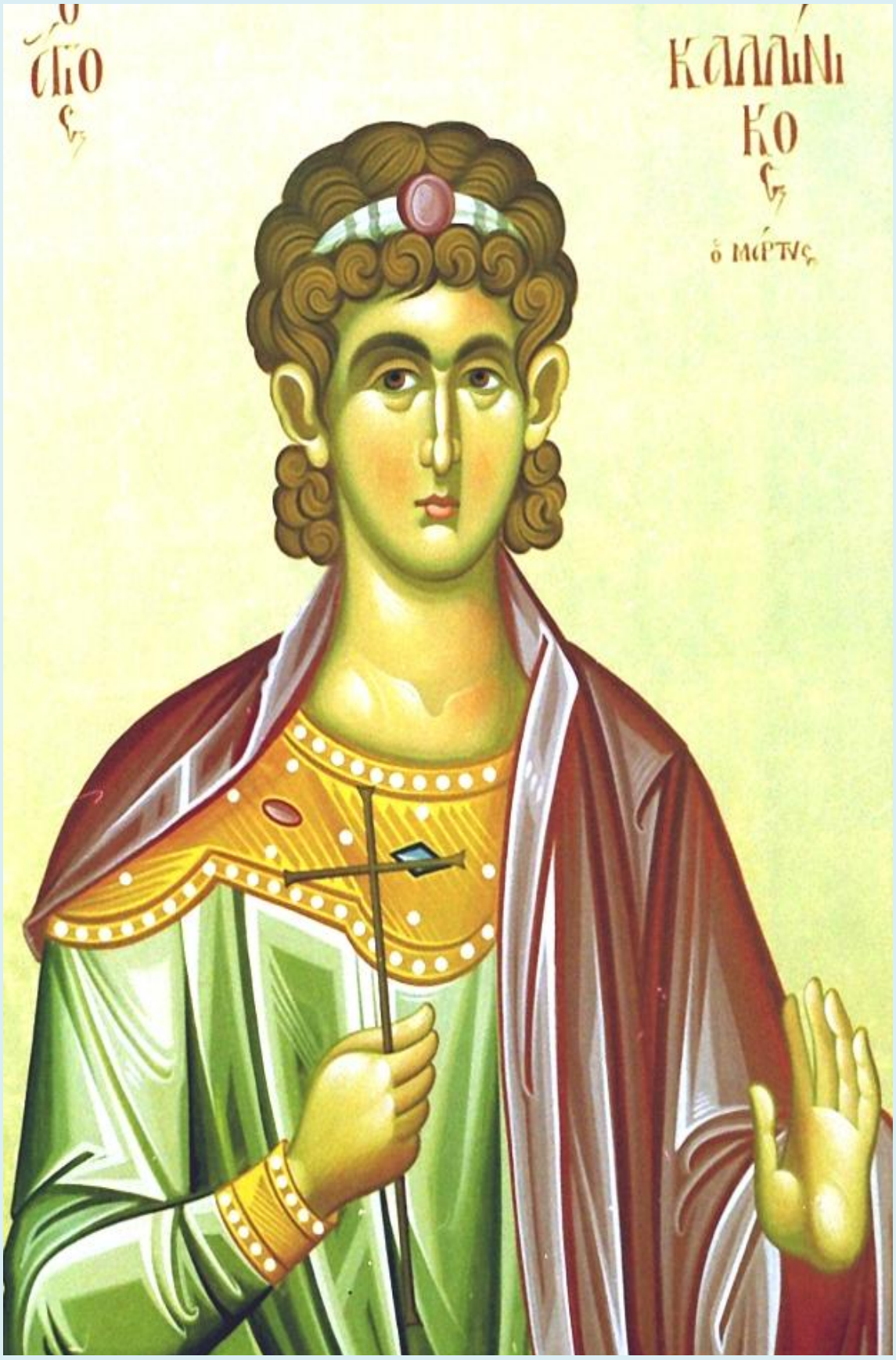
ΚΑΛΛΙΝΙ
ΚΟ
Ο ΜΑΡΤΥΣ

Ὁ ἅγιος
Καλλίνικος

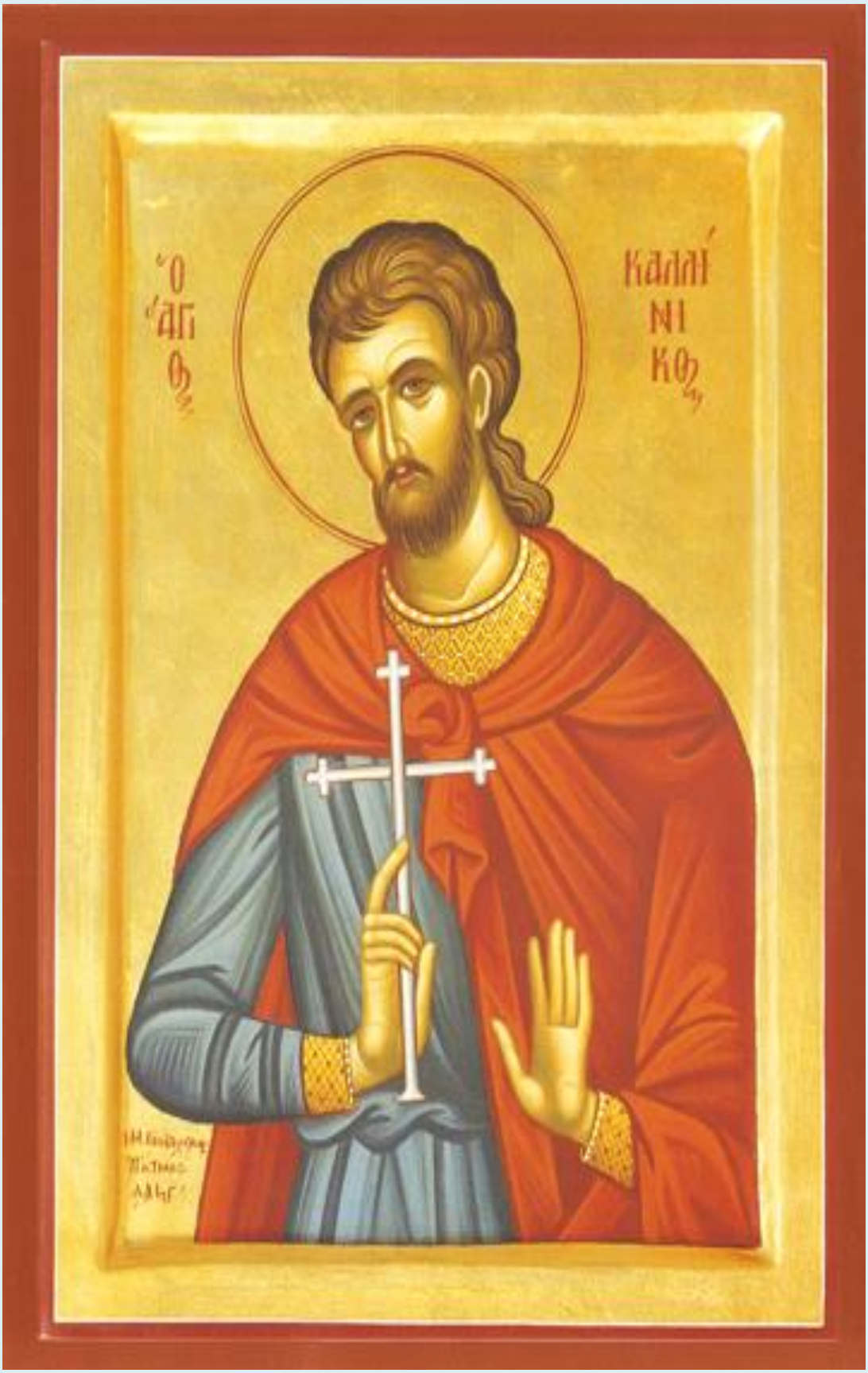
Ὁ
Ἅγι
Καλλι
νι
κος

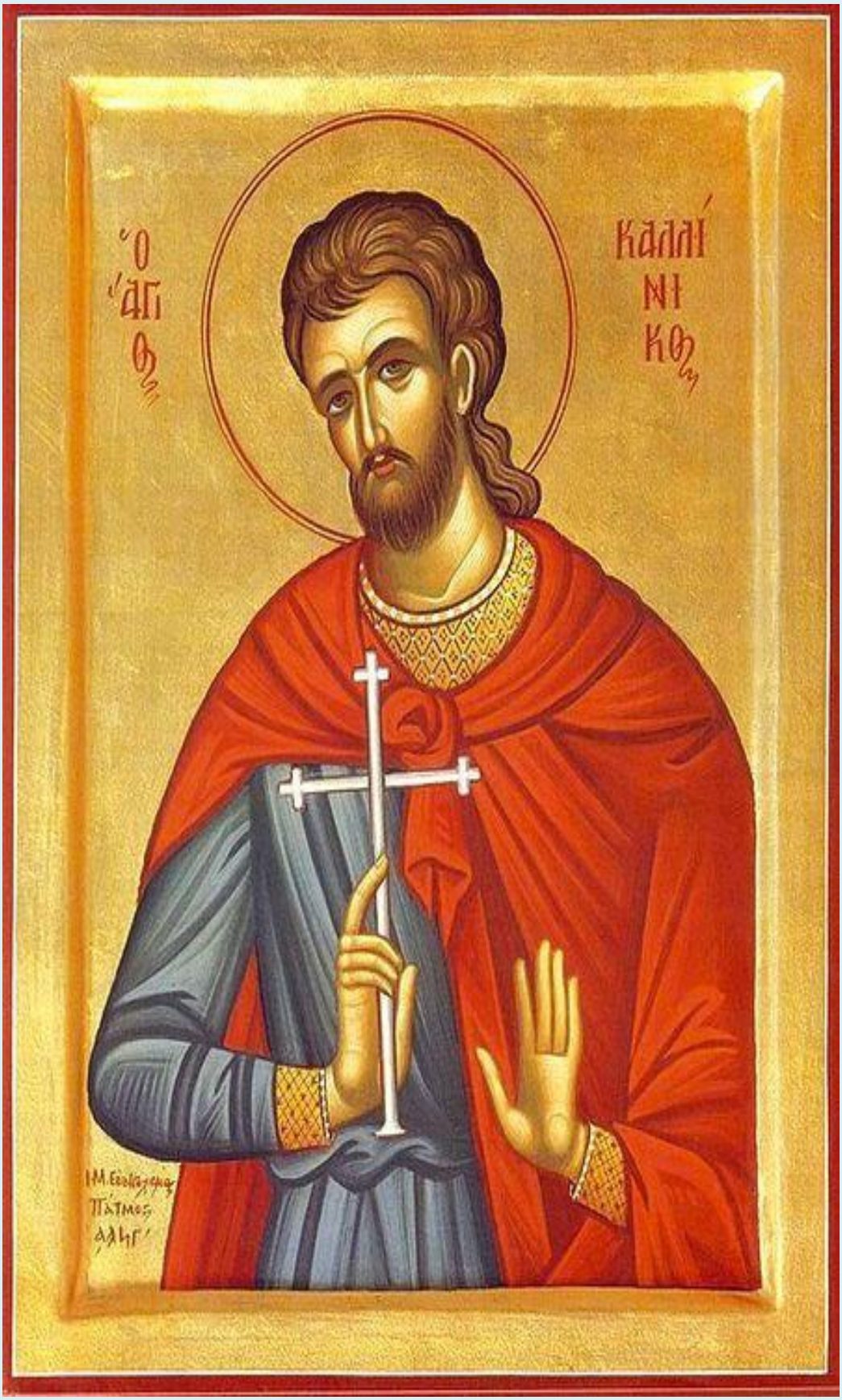
Ὁ Ἅγιος
Καλλί
νι
κος

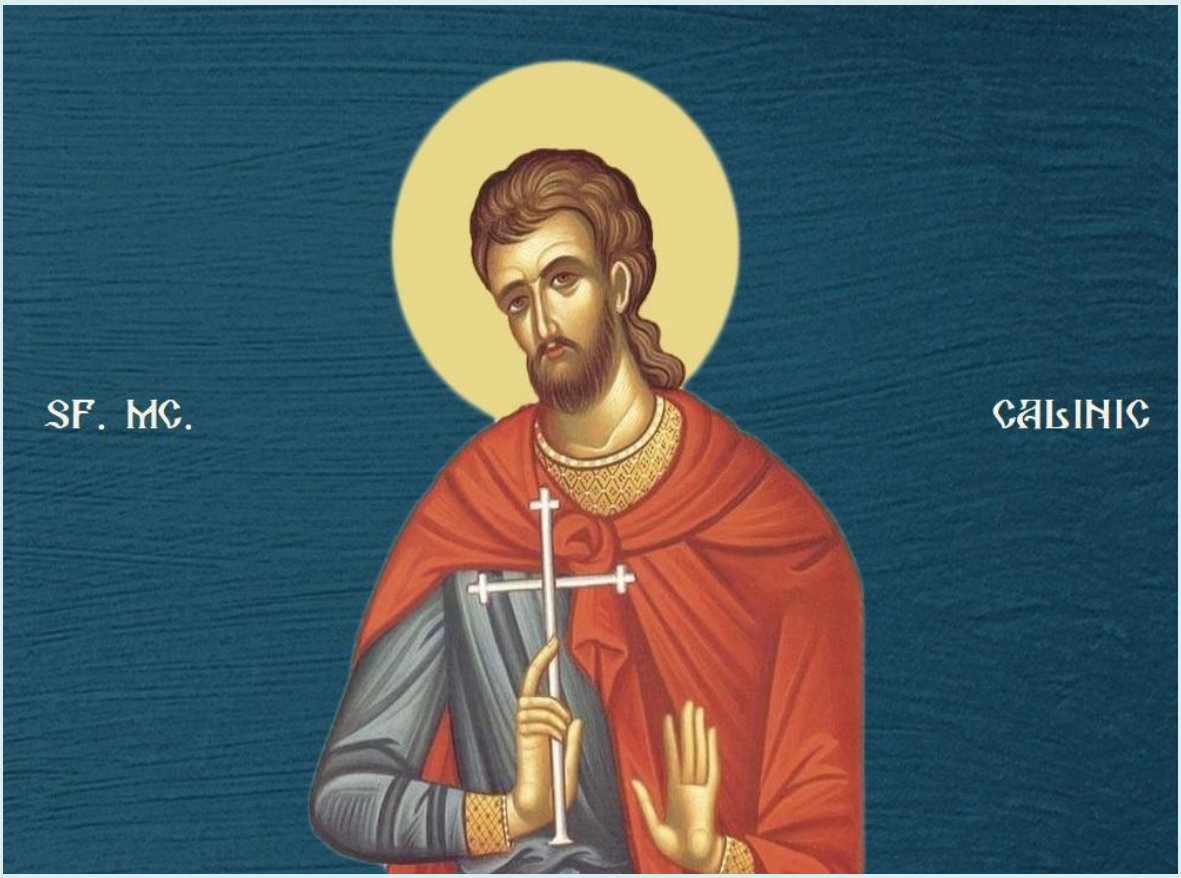
SF. MC.
CALINIC

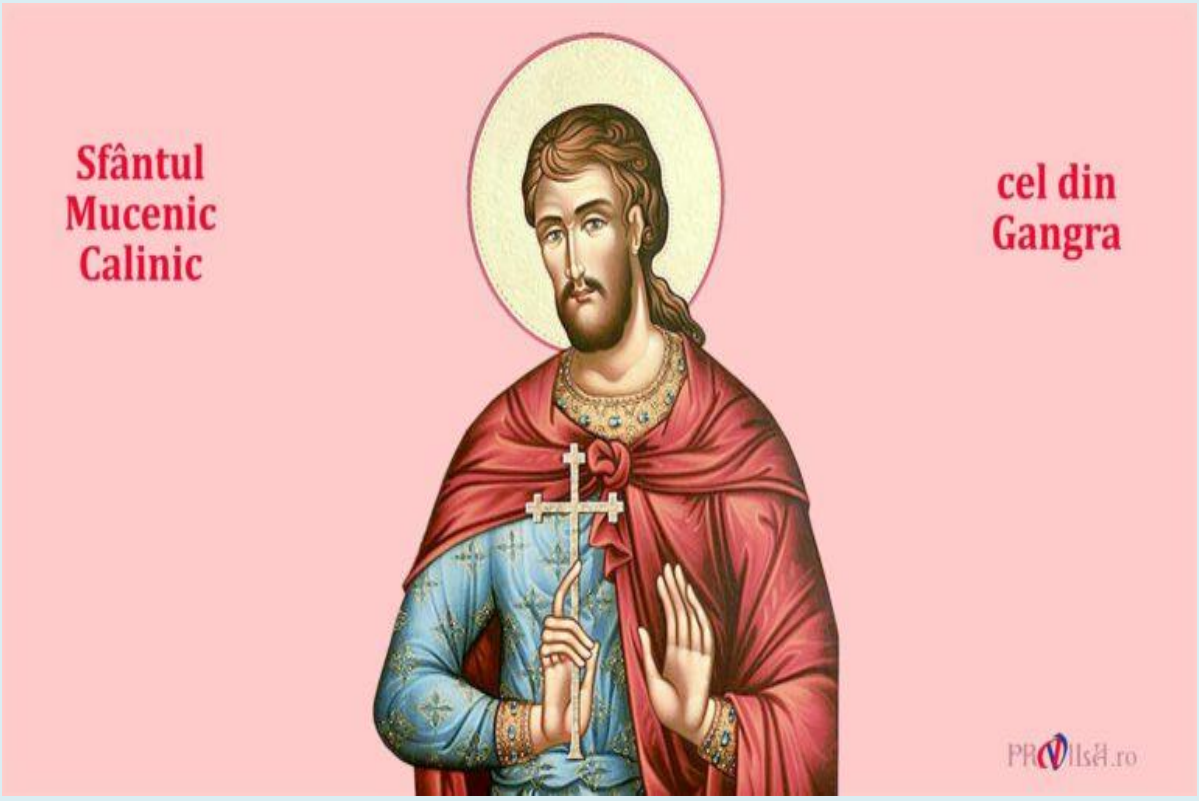
Sfântul
Mucenic
Calinic
cel din
Gangra

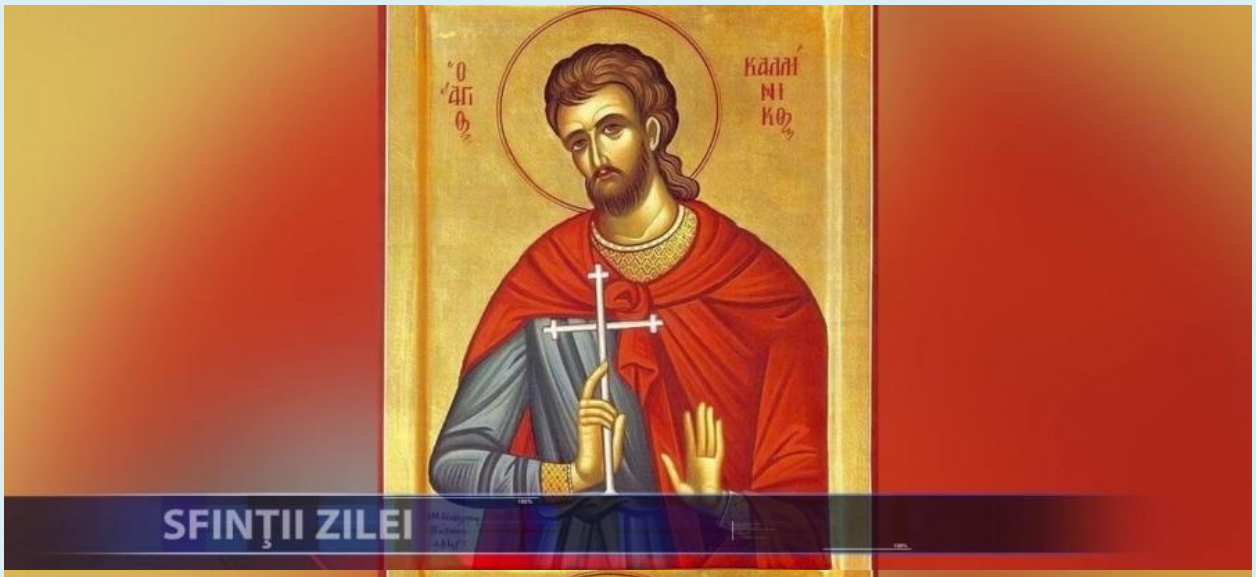
SFINŢII ZILEI

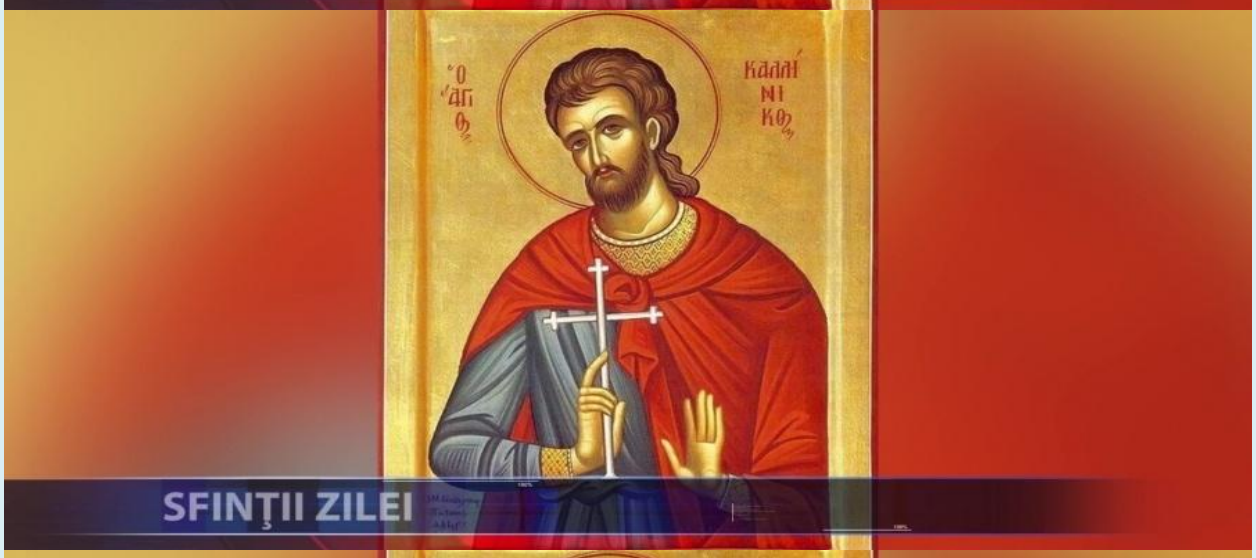
SFINŢII ZILEI

SFINŢII ZILEI

Troparul Sfintei Muceniţe Teodota

29 Iulie - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Teodota, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

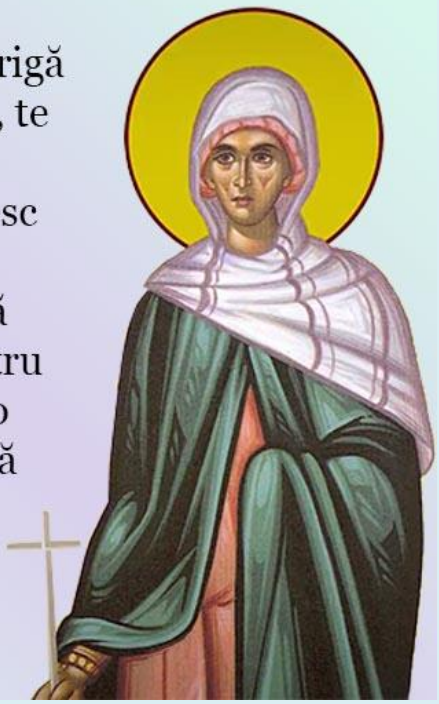

Troparul Sfântului Mucenic Calinic

29 Iulie - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Calinic, întru nevointa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

29 iulie

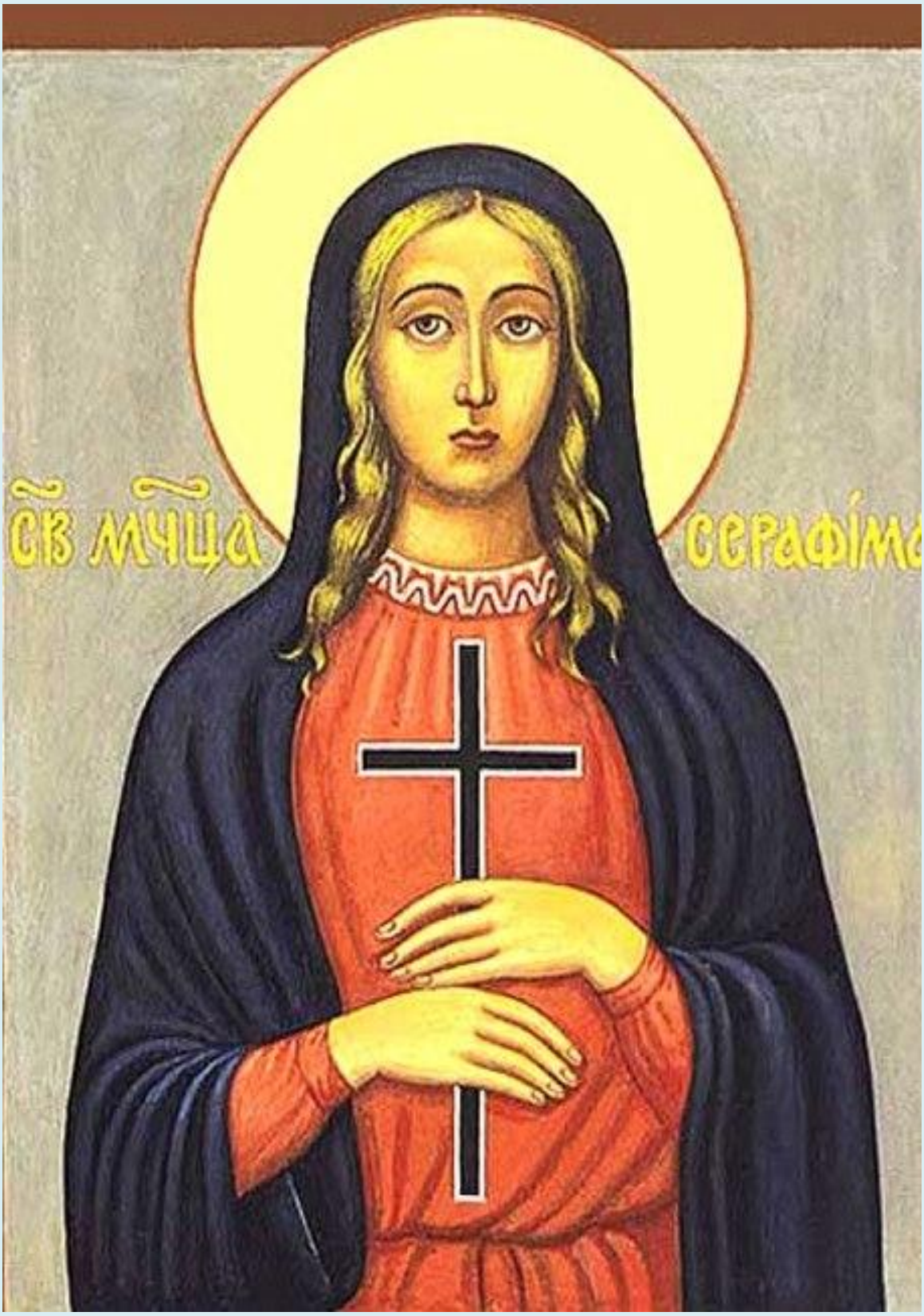

Bucură-te, Sfântă muceniţă Serafima!

Bucură-te, Sfinte mucenic Calinic!

Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodota!
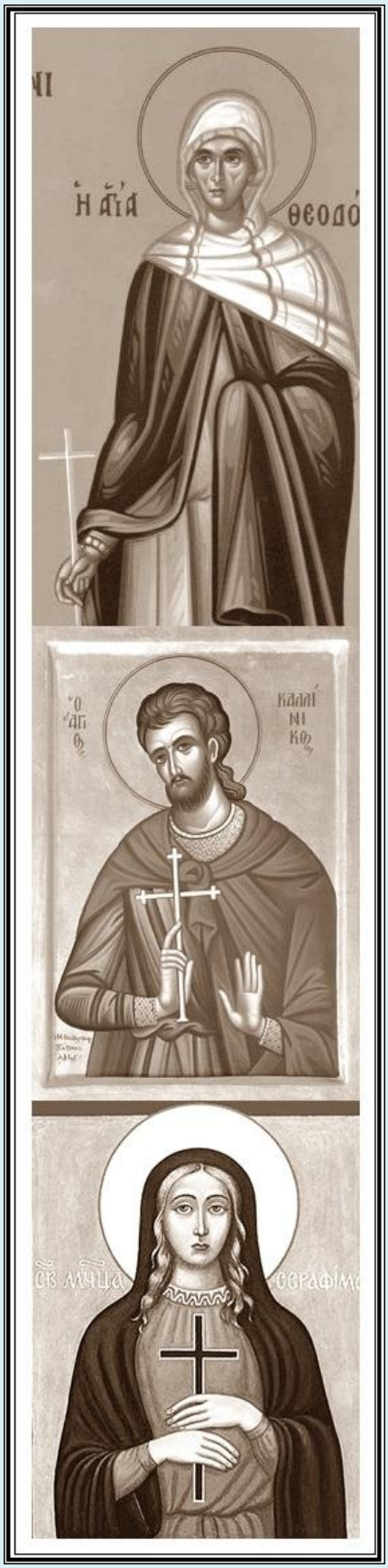
Η ΑΓΙΑ ΘΕΟΔΟ
Ο ΑΓΙΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
ΣΒ ΜΑΡΤΥΡΑ ΣΕΡΑΦΙΜΑ